

ΜΑΧΗΤΗΣ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ	Φύλλον 20ον	Τιμή φύλλον δραχμ. 1500
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΕΤΟΣ Β'.	Χανιά 1 Φεβρουαρίου 1950

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 5ης Μαρτίου θ' ἀποτελέσουν ἀληθῆ σταθμὸν εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς χώρας μας, τ' ἀποτελέσματα δὲ τούτων θὰ ἔχουν σημαντικὰς συνεπειὰς διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν ταύτης.

Ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ προβάλλονται πλήθος προγραμμάτων καὶ αἱ ὑποσχέσεις σκορπίζονται ἀφειδῶς, ἐνῶ ἀρκετὰ χιλιάδες ὑποψηφίων διεκδικοῦν τὴν τιμὴν τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ λαοῦ. Ὁ λαὸς μας οὕτω καλεῖται νὰ δώσῃ ἐξαιρετικῆς σημασίας μάχην. Μάχην ἐξ ἴσου σημαντικὴν μὲ τὴν μάχην τὴν ὁποίαν ἔδωκε καὶ κέρδισε ὁ Ἑθνικὸς μας Στρατὸς εἰς τὸν Γράμμον καὶ τὸ Βίτσι. Ὅπλον του εἰς τὴν μάχην ταύτην θὰ εἶναι ἡ πολιτικὴ του ὠριμότης καὶ ἡ συνειδήσις του. Πρέπει νὰ σταθμίσῃ προγράμματα καὶ ἀνθρώπους καὶ νὰ προτιμήσῃ τὸ πλέον σοβαρὸν καὶ μελετημένον πρόγραμμα καὶ τοὺς ποιοὺς συνειδητοὺς καὶ ἀξιους ὑποψηφίους.

Πρέπει νὰ περιβάλῃ διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης του τοὺς πράγματι καλυτέρους ἡγέτας καὶ νὰ ἐγκρίνῃ τὸ πρόγραμμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τοῦ παρέχει βασίμους ἐλπίδας δι' ἓνα καλύτερον μέλλον.

Τὶ ζητᾷ σήμερον ὁ λαὸς μας ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν του; Τρία πράγματα. Προοδευτικὴν πνοήν, μεθοδικὴν ἐργασίαν καὶ ἀποφασιστικότητα. Ἀπαντᾷ δὲ ταῦτα βασιζόμενα ἐπὶ ἀκλονήτου ἠθικῆς καὶ μαχητικῆς προσωπικότητος.

Προοδευτικὴ πνοὴ εἶναι ἀπαραίτητος ἵνα καταστήθῃ δυνατὴ ἡ ἐπὶ ὑγειῶν βάσεων ἀντιμετώπισις τῶν οἰκονομικῶν καὶ

κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ ἡ ἀποκατάστασις κράτους δικαίου καὶ ἠθικοῦ. Μεθοδικὴ ἐργασία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὁργάνωσιν καὶ ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν δυνατοτήτων τῆς, διότι καὶ ἐργασία προσφέρεται ἄφθονος εἰς τὴν χώραν μας καὶ πλουτοπαραγωγικαὶ πηγαὶ μὴ ἀξιοποιηθεῖσαι εἰσέτι ὑπάρχουν ἄφθονοι, ἐνῶ τὸ κεφάλαιον ἔχει ἐκτραπῇ εἰς κερδοσκοπικὰς καὶ παρασιτικὰς ἀπασχολήσεις.

Τέλος ἡ ἀποφασιστικότης εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς πολυμόρφου ἀναρχίας καὶ τῆς διαφθορᾶς, διότι πρέπει νὰ συντρίβουν ὅλοι οἱ πλόκαμοι τοῦ κομμουνισμοῦ, πρέπει νὰ παταχθῶν οἱ λαθρόβιοι καὶ οἱ καταχρασταὶ καὶ πρέπει ν' ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις καὶ ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια.

Ἐχει ἀντιληφθῇ ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου τὰ βασικὰ ταῦτα λαϊκὰ καὶ ἑθνικὰ αἰτήματα; Εἶναι ἀποφασισμένη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν; Ἐχει τίς δυνατότητες πρὸς τοῦτο;

Τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ περικλείουν τὴν οὐσίαν τοῦ πολιτικοῦ μας προβλήματος.

Ποία μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ἀπάντησις; Βεβαίως ἐὰν ἀναζητήσωμεν μὲ τὸ μέτρον τοῦ ἀπολύτου εἰς τὸν πολιτικόν μας ὀρίζοντα ἓνα πολιτικὸν ὄργανισμὸν ὅστις νὰ συγκεντρώνῃ ἅπαντα τ' ἀναγκαῖα προσόντα διὰ ν' ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τ' ἀνωτέρω, ἀσφαλῶς δὲν πρόκειται νὰ τὸν ἀνεύρωμεν.

Τὰ πολιτικὰ μας κόμματα δὲν ἀποτε-
(Συνέχεια εἰς τὴν 4η σελίδα)

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

Δεκαπενθήμερον περιοδικόν
“Όργανον αγώνος τῆς Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πλατεία Ἐλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Γεώργιος Κακατσάκης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία Δραχμ. 30.000
Ἐξάμηνος » 15.000

ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΪ

“Ἔτσι τὸν ἔλεγαν κι’ ἦταν ὁ
πιὸ τρανὸς στοχαστὴς καὶ ὁ πιὸ
μεγάλος ἄνθρωπος τοῦ περασμέ-
νου αἰῶνα. Ἄν ἀσχολοῦμε καὶ
γράψω γιὰ τὸ ὄνομά του εἶναι
γιατὶ τὸν ἀγαπῶ καὶ αἰσθάνο-
μαι τὴν ἀνάγκη νὰ τὸν θυμίσω
σὲ ὅσους τὸν ἔξεχσαν. Βέβαια
ἡ δόξα του καὶ τὸ παράδοξο μο-
τίβο τῆς ζωῆς του θὰ μένει αἰώ-
νια καὶ ἡ λησμονιὰ δὲν θὰ σκε-
πάσῃ τὸ εὐγενικὸ” του πέρασμα.
Ἄλλὰ ὁ χρόνος καὶ οἱ ἐποχὲς
εἶναι κακοὶ θεματοφύλακες τῆς
μεγαλωσύνης καὶ ἀχάριστοι ὕπη-
ρέτες τῆς ἀθανασίας. Σήμερα
μᾶς συγκλονίζουν ἔγνιες. Τὰ πα-
λιὰ δὲν μᾶς συγκινοῦν, τὰ ἰδα-
νικά ἔπαψαν νὰ κυβερνοῦν τὴν
ἄχαρη ζωὴ μας. Καὶ ἡ ἀλήθεια,
πρὸδομένη, λερωμένη καὶ αἵ-
ματοβαμμένη, σέρνεται κουρε-
λιασμένη σὲς λάσπες καὶ σὲς
βερόμικα νερά. Ποιὸς μπορεῖ νὰ
πῇ σήμερα ὅτι ἡ ζωὴ του καὶ
οἱ σκέψεις του δὲν συμβιβάζον-
ται μὲ τὰ ἀθάνατα λόγια τοῦ
Χριστοῦ; Ποιὸς Φαρισαῖος καὶ
Χριστιανὸς τολμᾷ νὰ κυτ-
τάξῃ χωρὶς ντροπὴ τὴν θλιβερὴ
καὶ μαύρη τευ κατάντια νοιώσῃ
τὴν μηδαμινότητά του; Ποιὸς
ἀπὸ μᾶς τοὺς ἀποτυχημένους
χιμαίροκυνηγούς, τοὺς πονηροὺς
δικολάβους, τῶν ἡμιμέτρων αἰ-
σθάνεται τὴν φλόγα νὰ τοῦ καίῃ
τὰ στήθη καὶ μιὰ ἐνσυνείδητη
φωνὴ νὰ τοῦ λέγῃ σιγανά. Τί
ἐκάνες ἐσὺ γιὰ νὰ γίνῃ καλλί-
τερος ὁ κόσμος; Γιὰ νὰ νοιώσῃ
ὁ διπλανός σου τὴν χαρὰ, γιὰ
νὰ γίνῃ τὸ χάος ἓνα ἀρμονικὸ
σύνολο καὶ ἡ εὐτυχία πραγμα-
τικότης; Ὁ κυνικὸς σοῦ ἀπαν-
τᾷ: πολὺ καλὰ ὅσα λὲς φιλόσο-

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΦΥΛΑΚΤΟ

Προσοχὴ στρατιώτῃ σὲ δρόμο
στὸν διαβάτη τὸν περαστικό,
μὴ σοῦ κἀνῃ τὸ φίλδ γνώστό
[σου
καὶ σοῦ προδῶσῃ τὸ μυστικό.
Γιατὶ τὴν καρδιά του δὲν τὴν
[γνωρίζεις,
κι’ ἂν σοῦ μιλᾷ μὲ τρόπο καλὸ
θέλει ν’ ἀρπάξῃ κατὶ ἀπὸ σένα
κατὶ μεγάλο καὶ σοβαρό.

Μὴν μαρτυρήσῃς τὸν τόπο πού
[μένεις
οὔτε τοὺς ἄνδρας καὶ τὸ σκοπὸ
ἴσως νὰ εἶναι ὁ πράκτωρ τῶν
[Σλαύων
καὶ νὰ σοῦ κἀνῃ μεγάλο κακό.
Ἔχε τὸν νοῦ σου ὅπου κι’ ἂν
[εἶσαι
τὸ μάτι, τ’ αὐτί σου πάντα ἀ-
[νοικτὸ

φε καὶ πολυδιαβασμένε μὰ ἡ
ζωὴ εἶναι ἡ δύναμις τοῦ πιὸ
καπάτσου, καλλίτερα νὰ μὴ ρω-
τᾷς γιὰ νάβγῃς κερδισμένος.

Καὶ ἔπειτα ὁ ἀπαισιόδοξος:
Πάψε ὄνειροπόλε, τὰ γλυκὰ
τραγούδια σου καὶ μὴν προσπα-
θῇς τοῦ κἀκου νὰ διορθώσῃς τὰ
ρημάδια, νὰ σβύσῃς τοὺς πό-
νους καὶ τὰ κλάμματα. Ζῆσε
βλέποντας καθημερινὰ τὸν Θά-
νατο καὶ πέθανε μὲ τὴν βεβαί-
τητα πὼς ὅλα τελειώνουν στοῦ
τάφου τὴν παγερὴ θωριά. “Ο-
σο γιὰ τὴν ἀπέθαντη ράτσα τῶν
ταρτούφων, τῶν σεμνότυφων
πόρων καὶ ἀριτεριοσκληρωμέ-
νων γηραιῶν οὔτε ὁ Χριστὸς
καταδέκτηκε γιατί ἦσαν ἀνά-
σθητοι σὰν πέτρες καὶ δολεροὶ
σὰν φεῖδια γλυστερά. Καὶ ὅμως
ἓνας τόλμησε ἐδῶ καὶ λίγα χρό-
νια τὸ γιγάντιο ἔργον, τὸ ἥρωϊ-
κὸ καὶ δύσκολον κατόρθωμα. Ἐ-
νας Ρώσος ὄχι ἀπ’ αὐτοὺς πού
εἰδωλολατρικὰ καὶ ἀποκτηνωμέ-
να ἀναμασοῦν τὸν Μαρξισμό.

Μιὰ συνείδηση πλατεῖα, ἓνα
πνεῦμα δυνατὸ, μιὰ καρδιά ὑ-
περευαίσθητη. Ὁ μοναδικὸς
ἄνθρωπος πού δίκαια καὶ ἀνυ-
πόκριτα ὀνομαζόταν χριστιανὸς
καὶ πού σὰν σκοπὸ τῆς ζωῆς
τοῦ ἔθεσε τὸ ξαναφτιάξιμον τοῦ
παραστρατημένου κόσμου. Πρῶ-
τα λογοτέχνης ἀπαράμιλλος καὶ

ΑΠΟ ΤΟ «ΒΗΜΑ»

«Μὲ τὴν ἀγάπῃ πλησιάζεις τοὺς
ἄλλους ἀνθρώπους, πλησιάζεις καὶ
τὸ Θεό· μὲ τὸ μῖσος ἀπομακρύνεσαι
ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν σου, ἀπομακρύνεσαι
ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἀπομα-
κρύνεσαι καὶ ἀπὸ τὸ Θεό—μὲ τὴν
ἀδιαφορίαν ἡ θέσῃ σου γίνεται τρις-
χειρότερη: δὲν δρίσκεσαι οὔτε κον
τὰ οὔτε μακριὰ δὲν δρίσκεισαι πού
θενά».

Ε Π ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΤΟΣ

“Ὁ συμμοριτισμός, ἡ
κερδοσκοπικὴ κλίκα καὶ
ὁ παλαιοκομματισμός
πρέπει νὰ ἐκλείψουν ἵνα
δυνηθῇ ν’ ἀναλάβῃ τὸ
“Ἔθνος.

αὐτὸ γιὰ σένα θάναι σωτήρας
ἴσως καὶ τὸ μεγάλο γιὰ σὲ φυ-
[λακτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΟΥΔΗΣ

συναρπαστικός. Ὁ λυρικός Δη-
μιουργὸς τῆς “Ἄννας Καρανίν”
τοῦ “Πόλεμος καὶ εἰρήνη” καὶ
μετὰ ὁ βαθυστόχαστος φιλόσο-
φος, ὁ ἀγνὸς ἀνακαινιστής. Δὲν
ἦταν ἓνας ξάσυνεπτης ἡθικολό-
γος γιατί ἡ ζωὴ του ἔμοιαζε τό-
σο πολὺ μὲ τὸ γράψιμό του τὸ
σοφόν. Ἀγαποῦσε τοὺς Μουζί-
κους καὶ δούλευε ἂν καὶ πλού-
σιους σκληρὰ σὲς χωράφια.

Κατηγοροῦσε θαρρετὰ τὴν
Τσαρική πλουτοκρατικὴ σαπί-
λα καὶ ἔλεγε πὼς ὁ πόλεμος εἶ-
ναι τὸ μεγαλύτερον ἀμάρτημα τῶν
χριστιανῶν. Αὐτὸς καὶ ὁ Ντο-
στογιέφσκι ἀποτελοῦν τὴν Ρωσ-
σία, τὸ κορῦφωμα τοῦ ἡρωϊσμοῦ
καὶ τὴν ἀπεραντοσύνη τῆς με-
γαλοφυΐας. Καὶ κεῖ σὲ ἓνα κη-
μα τῆς Γλασνάας Πολιάνας, μα-
κριὰ ἀπὸ τὸν θόρυβο καὶ τὴν
ὀχλοβοή, κοιμᾶται ὁ Γέρος τὸν
αἰώνιον ὕπνον, ὁ ἅγιος τὸ ξεκού-
ρασμα στὴν ἀγκαλιὰ τῶν ἀγγέ-
λων καὶ ὁ φιλόσοφος τὴν πραγ-
ματοποίηση τῆς ἀλήθειας πού
βρῆκε. Ὁ ἀγωνιστής μπορεῖ νὰ
σβῆσῃ καὶ νὰ πεθαίνη. Μὰ τὸ
σπέρμα πού ἔριξε στὴν γῆ τὸν
μοχθηρὸ χειμῶνα, θὰ ρθῇ και-
ρὸς πού θὰ βλαστήσῃ, θὰ γι-
γαντωθῇ, τὴν ὑπερκόσμια ὁμορ-
φιά του τὴν ἀνείξη θὰ δώσῃ

ΜΙΧ. ΠΟΥΧΡΟΝΑΚΗΣ

ΕΝ ΟΥΦΕΙ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ἐπιστεύσαμεν πρὸ πολλοῦ
ὅτι τὸ ἀπόλυτον, τὸ τέλειον, εὐ-
ρίσκεται μόνον πρὸς τὸν Θεὸν
καὶ θὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ
τῆς ἐφαρμογῆς τῆς χριστιανικῆς
διδασκαλίας, τῆς χριστιανικῆς
ἠθικῆς. Πιστεύομεν ὅτι τὰ αἴ-
τια τῆς κακοδαιμονίας τῶν ἀν-
θρώπων εἶναι κατὰ βάθος ἠθι-
κὰ καὶ διὰ τὴν κακοδαιμονίαν
οὐδεὶς εἶναι ἐντελὴς ἀνεύθυνος
καὶ ὁ λαὸς διὰ τὴν συμφορὰς
του. Μὰς ἐρχεται εἰς μνήμην
τὸ πρὸ 30ετίας γεγονός ὅτι ὁ
Ἡγῆτωρ τοῦ Ἑθνους εἶχεν δη-
μιουργήσῃ τὴν Μεγάλην Ἑλλά-
δα. Δὲν ἦτο ὀπτασία γὰρ νὰ ἀμ-
φιβάλλῃ κανεὶς. Ἦτο πραγματι-
κότης ὅτι ἐκυμάτιζε ἡ Κυανό-
λευκος εἰς τὴν Βασιλίδα τῶν
Πόλεων καὶ τὴν νύμφην τῆς
Ἰωνίας.

Ἄν εἰς τὴν Σμύρνην ἦτο ἑλ-
ληνικὴ Ἀρμοστία εἰς τὴν Ἀ-
δριανούπολιν ἦτο ἑλληνικὴ Γε-
νικὴ Διοίκησις. Εὐτυχία καὶ χά-
ρα ἐπεκράτει εἰς τὴν Ἑλλάδα
καὶ εἰς οἷονδήποτε μέρος τοῦ κό-
σμου καὶ ἂν εὕρισκετο Ἕλληνα
ἦτο σεβαστὸς ὡς συμπατριώτης
τοῦ μεγαλυτέρου τῶν συγχρό-
νων ἀνθρώπων Βενιζέλου...

Καὶ ὅμως τὴν 1 Νοεμβρίου
1920 ὁ λαὸς παρεσύρθη ἀπὸ
ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις, ἐπλανή-
θη ἐν τῇ ἀπροσεξίᾳ του ἀλλὰ
πρὶν παρελθῇ διετία μετεμελή-
θη πικρῶς κατὰ τὴν ἐπελθοῦ-
σαν συμφορὰν τὸν Αὐγούστον
1922, ἡ ὁποία ἐδημιούργησεν
μοιραίως σύγχισιν ἐκ τῶν ἐπα-
κολουθησασῶν ἀνωμαλιῶν μέ-
χρι τοῦ 1928 ὅτε ἡρεμίσας καὶ
πάλιν ἐκάλεσεν τὸν Μεγαλουργὸν
νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς εἰρηνικὰ με-
γαλουργήματα. Ἐξηφανίσθη-
σαν οἱ λιμαινόμενοι τὴν ὑπαι-
θρον λησταί, τάξις καὶ ἀσφά-
λεια ἐπεκράτησεν εἰς ὅλην τὴν
χώραν δικαιοσύνη καὶ ἰσοπολι-
τεία. Τεράστειαι ἐλώδεις ἐκτά-
σεις μετεβλήθησαν ἀπὸ νοσηρὰς
ἐστίας εἰς γονιμοτάτους ἀγρούς.
Αἱ λίμναι τῶν Γιαννιτσῶν, τοῦ
Ἀμοιόβου, τὰ ἔλη τῶν Φιλίπ-
πων ἡ πεδιάς τῶν Σερρών κ.
λ.π. ἤρχισαν νὰ ἀποδίδουν ἀ-
φθονίαν ποικίλων καρπῶν. Πά-
λιν ὅμως ὁ λαὸς ἐβαρύνθη νὰ
ἀκούῃ τὸν δίκαιον Ἀριστείδην

καὶ μετ' οὗ πολὺ ἐφθάσαμεν
εἰς τὴν Δικτατορίαν ἡ ὁποία
ἀφοῦ διεσκόρπισεν τὰς πολιτι-
κὰς δυνάμεις τῆς χώρας—ἄς μὴ
αὐταπατώμεθα, ἀπεδείχθη ὅτι
οὐδεὶς στρατιωτικὸς ἐπέτυχεν
εἰς τὴν πολιτικὴν, ἕκαστος ἐφ'
ὧ ἐτάχθη—καὶ αἱ δικτατορικαὶ
δυνάμεις δὲν εὐρέθησαν νὰ ἀνα-
λάβουν τὸν ἀγῶνα τῆς ἐθνικῆς
ἀντιστάσεως μετὰ τὴν μαύρην
κατοχήν, μεγάλη δὲ μερὶς τοῦ
λαοῦ περιέπεσον εἰς τὴν ἐσχά-
την πλάνην νὰ ἀκούσῃ τὰ κατα-
χθόνια κηρύγματα τῶν ἐκμεταλ-
λευτῶν τοῦ πατριωτισμοῦ του,
πιστεύσασα εἰς πράγματα κατα-
φανῶς ἀπραγματοποίητα εἰμὴ
τῶν τῆς χειροτέρας δουλείας
καὶ τῆς ἀποκτηνώσεως τοῦ ἀν-
θρώπου.

Καὶ ἐνῶ οἱ αἰώνιοι ἄνθρω-
ποι τῶν συμφορῶν, ἀπὸ μοι-
ραίας συμπτώσεις πλειονοψη-
φίσαντες, κατὰ τι, ἐν τῇ ὑπερο-
ψία των ἐνόμισαν ἑαυτοὺς ἱκα-
νοὺς νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸν
σκληρὸν ἀγῶνα πρὸς ἀποτροπὴν
τῆς καταστροφῆς μας ὡς φυλῆς
καὶ ἔθνους ὀλίγου δεῖν νὰ τὴν
ἐπιταχύνουν. Εὐτύχημα ὑπῆρ-
ξεν ὅτι τὰ πάντοτε ἐπιτυχίας
σημειῶσαν, ἀπὸ τῆς ἰδρυσεῶς
τοῦ Φιλελεύθερον Κόμμα εὐρε-
θῇ ἀνασυγκροτημένοι μετὰ τὸν
ἐκλεκτὸν καὶ πεπειραμένον γη-
ραιὸν ἀείμνησον Σοφούλην καὶ
τὸν ἀπόγονον τοῦ Ἐθνάρχου
ὅστις παρ' ὅλας τὰς πικρίας με-
τὰς ὁποίας εἶχεν ποτισθῇ εἰς
τὸ ἀπώτερον παρελθὼν μετὰ
δολοφονικὰς ἀποπειράς καὶ τὰς
προσφάτους μετ' ὕβρεις, χάριν
τῆς ἐθνικῆς σωτηρίας, ἐπενέβη
κατὰ τὰς κρισίμους στιγμὰς,
διέθεσεν ὅλην τὴν δύναμιν καὶ
τὸ μεγάλο κύρος του καὶ εἰς τὸ
ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν
ὥστε νὰ πεισθοῦν οἱ προστά-
ται καὶ εὐεργέται μας ὅτι εἴμε-
θα λαὸς ἄξιος τῆς ὑποστηρίξεως
των καὶ μετὰ τὴν τεραστίαν αὐ-
τὴν συμβολὴν ἐπετεύχθη ἡ Νί-
κη.

Εἶναι τόσον νωπὰ καὶ κατα-
φανῇ ταῦτα ὥστε λίγη σκέψις
καὶ καλὴ θέλησις, ἀρκεῖ διὰ
νὰ μὴ πλανηθῇ καὶ πάλιν ὁ
λαὸς ἀπὸ κηρύγματα τῶν πάν-
τοτε ἀποτυγχανόντων ὅσων καὶ

τῶν ἐμφανιζομένων νέων κομ-
μάτων τὰ ὁποῖα ἂν μὴ τι ἄλλο
παρέμειναν ἀδρανῇ κατὰ τὴν
σκληρὰν δοκιμασίαν τοῦ Ἑθνους
καὶ ἀνέμενον νὰ κλείνῃ ἡ πλά-
στιγξ διὰ νὰ εἴπουν κατὰ ὄχι
τόσον συγκεκριμένον. Εἶναι ἐξ
ἄλλου τόσον φανερόν ὅτι ὁ κίν-
δυνος δὲν ἐξέλειπεν ὁλοσχερῶς,
τεράστιο δὲ προβλήματα ἐθνι-
κὰ, οἰκονομικά, κοινωνικά, ἀ-
ναμένον τὴν λύσιν των. ἐνῶ ὁ
διεθνὴς ὀρίζων δὲν εἶναι κα-
θαρός. Στὶς δύσκολες αὐτὰς ὥ-
ρες δὲν ἔχουν θέσιν πειραματι-
σμοὶ οὔτε μικροεγωῖσμοι. Ὁ
λαὸς πρέπει νὰ σκεφθῇ μετὰ
παραμέλειαν διὰ νὰ μὴ μεταμελή-
θῃ ὅπως ἄλλοτε. Δὲν πρέπει νὰ
ἀξιοῖ ἀμέσως τὸ τέλειον, τὸ ὁ-
ποῖον ὡς ἐν ἑαυτῇ ἐλέγχῃ ὑπάρ-
χει ἄλλου, ἀλλὰ πρέπει νὰ δώ-
σῃ τὴν δύναμιν εἰς τὸ δεδοκιμα-
σμένον κόμμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον
πάντοτε ἐπιτυχίας εἶχεν, τοῦ
ὁποίου ἡγεῖται ὁ ἠθικός, συνε-
τός, ὀξυδερκής ἀπόγονος τοῦ δο-
ξάσαντος τὴν Ἑλλάδα, συνεχι-
σιτῆς τῶν δημιουργικῶν καὶ ἀ-
ναμορφωτικῶν ἔργων τοῦ 1912
καὶ 1928. Οὕτω ὁ λαὸς ὁ ὁ-
ποῖος ἐπανεῦρεν τὸν ἐθνικὸν
δρόμον ἐνίκησεν εἰς τοὺς πολέ-
μους, θὰ νικήσῃ καὶ ἐν εἰρήνῃ.

Γ. ΚΑΚΑΤΣΑΚΗΣ

ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ Η ΕΛΛΙΣ

Πάντα πρώτη στὸν ἀγῶνα
ἡ Ἑλλάδα μας προστά
καὶ σὲ τοῦτον τὸν αἶῶνα
δίνει αἶμα καὶ ὅσπᾳ.

Περπατεῖ γοργὰ στὸ δρόμο
μετὰ τὸ Λάδαρο στὸ χέρι
ἀκουμπώντας εἰς τὸν ὄμο
νέα δῶρα θὰ νὰ φέρῃ.

Λευτεριά σ' ὅλη τὴν πλάση
ποῦ ὁ κόσμος θὰ θαυμάσῃ
ἀπὸ τὰ μεγάλα δῶρα
ποῦ τὰ φέρνει ἀπ' ὦρα σ' ὦρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΟΥΔΗΣ

Ἡ βραδυτὴς τῆς κυκλοφορίας
τοῦ προηγουμένου φύλλου μας ὀφεί-
λεται εἰς τὴν ἀπεργίαν τῶν Ταχυ-
δρομικῶν.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)
λοῦν ἀκόμα συγκροτημένους καὶ
συγκροτισμένους ὁργανισμοὺς
ἱκανοὺς διὰ τὸ μέγα ἔργον τὸ
ὁποῖον τὰ ἀναμένει. Θὰ χρει-
σθῇ νὰ παρέλθῃ ἀρκετὸς εἰσέτι
χρόνος ἵνα δημιουργηθῇ ἐξελι-
κτικῶς ἐκ τῶν κόλπων τοῦ πο-
λιτικοῦ μας κόσμου — ἐξελισσο-
μένου καὶ διαφοροποιουμένου —
ἕνας ὕγιης καὶ ὁλοκληρωμένος
πολιτικὸς ὁργανισμός, ὅστις θὰ
ἐπιληφθῇ πλέον ἐπιτυχῶς τοῦ
ἔργου τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀναγεν-
νήσεως.

Ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ τὸ πρό-
βλημα τίθεται καὶ ὁ λαὸς μας
καλεῖται νὰ ἐκλέξῃ. Ὁ κομμο-
νισμὸς παραδοκεῖ καὶ ὑποτο-
μεύει ἐκμεταλλεύεται τὶς ἀδυ-
ναμίες καὶ ὀξύνει τὶς ἀντιθέσεις.

Τὸ κάθε χρονίζον πρόβλημα
ἀποτελεῖ δι' αὐτὸν εὐκαιρίαν

Ἀποτελεῖ πρῶτιστον
καθῆκον παντός Κρητὸς
νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ τῆς
ψήφου του τὸ ἱστορικὸν
κόμμα τῶν Φιλελευθέ-
ρων.

ἔνῳ ἡ διαφθορὰ εἰς τοὺς κύ-
κλους τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρ-
χίας τοῦ παρέχει θαυμάσια δι-
πλα. Τέλος κάθε φιλοδικτατορι-
κῇ ἐκδήλωσις μερικῶν λαθρο-
βίων καὶ ἀμετανοήτων φιλοδό-
ξων, τοῦ παρέχει πλείστας δυ-
νατότητας διὰ νὰ κατασκευασθῇ
τῇσιν τὴν Ἑλλάδα μας καὶ νὰ
σύρῃ πρὸς τὸ μέρος του ὅλους
ὅσοι τὸν ἐγκατέλειψαν μετὰ τὴν
ἀνοικτὴν προδοσίαν τῆς πατρί-
δος καὶ τοῦ πολιτικοκοινωνικοῦ
του προγράμματος.

Ἐκ τοῦ βασιτικοῦ ἄλλωστε τοῦ
τον αἰτήματος προκύπτει μὲ
πλήρη λογικὴν συνέπειαν ἡ
ἀνάγκη διὰ τὴν χῶραν μας μιᾶς
ἀντικομμουνιστικῆς
δημοκρατίας καὶ ὅχι δι-
κτατορίας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω μὲ βά-
σιν τὴν ἀντικειμενικὴν λογικὴν

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑΣ

Ἡ κωμόπολις τῆς Παλαιοχώρας
εἶναι μιὰ ἐξαιρετικὰ γραφικὴ περιο-
χή. Ἐκπλωμένη πᾶν στὰ κύματα
ποῦ μὲ τὸν ὁλόλευκο ἄφρὸν τοῦ
χαϊδεύουν τὶς ἡρεμὲς ἀμυδιᾶς τῆς,
ἔχει γιὰ προσκεφάλι τὸ ἀγριωπὸ
φρούριο — φορτέτζα ποῦ τὴν προστα-
τεύει μὲ τὴν ἀγριὰδα τοῦ ἀπὸ τὴν
ἀγριωπὰ τοῦ πελάγους.

Ὅλη σχεδὸν ἡ κωμόπολις ἀπλώ-
νεται ἐκατέρωθεν δύο σταυροειδῶς
τεμνομένων δρόμων ἐκ τῶν ὁποίων
ὁ ἕνας εἶναι ἡ κεντρικὴ ἀρτηρία
καὶ κοσμεῖται μὲ ἐξαιρετικὸν μεγαλο-
πρέπειαν ἀπὸ τὰ θαυμάσια κτίρια
τοῦ Γυμνασίου καὶ τὸ Ξενοδοχεῖον
Ψαράκη. Ἐπίσης εἰς τὴν κωμόπολιν
ὑπάρχει συνεταϊρικὸν ἐλαιοουργεῖον
λειτουργοῦν ἀπὸ 15ετίας.

Προπολεμικῶς ἡ κωμόπολις ἔχμα-
ζε, συνεκέντρωνε σπουδαία ἐμπορι-
κὴν κίνησιν ἐκ τῆς γύρω περιοχῆς
καὶ ἀποτελοῦσε λημένα ἐξαγωγῶν
καὶ εἰσαγωγῶν πλείστων προϊόντων
καὶ ἐμπορευμάτων. Ἐίχε δὲ καὶ θαυ-
μάσια ἐμπορικὰ καταστήματα.

καὶ κατόπιν ἡρέμου ἐπισκοπῆς
σεως τοῦ πολιτικοῦ μας ὁρίζον-
τος, δυνάμεθα νὰ διατυπώσω-
μεν ἀνεκδοκίμως τὸ συμπέρα-
σμά μας. Τὸ πρόγραμμα τοῦ Φι-
λελευθέρου Κόμματος ἐν συν-
δυασμῷ μὲ τὴν ἔξοχον ἱστορι-
κὴν δράσιν τοῦ κόμματος τοῦ
του καὶ τὴν πολιτικὴν συνέπει-
αν ἡ ὁποία πάντοτε τὸ χαρακτη-
ρίζει εἰς τὰς ἐπαγγελίας του,
μᾶς παρέχει τὰς μεγαλυτέρας
ἐλπίδας δι' ἕνα καλλίτερον μέλ-
λον. Καὶ κατὰ ἄλλο. Ἡ ἰδεολο-
γικὴ συγκρότησις τοῦ κόμματος
τούτου παρέχουν εἰς αὐτὸ τὰς
περισσότερας δυνατότητας ἵνα
διαμορφωθῇ εἰς τὸν πλέον συν-
χροτισμένον καὶ ἱκανὸν ὁργανι-
σμόν, ἵνα εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον
δυνήθῃ ν' ἀναλάβῃ εἰς τὰς σι-
βαρὰς χεῖρας τὸ ἔργον τῆς Ἐ-
θνικῆς μας ἀναδημιουργίας.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πρέπει
πρὶν προσέλθῃ εἰς τὰς κάλπας
νὰ σταθμίσῃ καλῶς καὶ νὰ περι-
βάλλῃ διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης του
τὸ κόμμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπε-
τέλεσε πάντοτε τὸν πρωτοπόρον
εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐξορμῆς
σεως τοῦ Ἑθνικοῦ πρὸς τὴν πε-
ριοχὴν τῶν ὀνείρων του.

«ΜΑΧΗΤΗΣ»

Ἡ κατοχὴ ἐρήμωσε τὰ πάντα.
Ἀπεγύμνωσε τὰ καταστήματα καὶ
ἐνέκρωσε κάθε κίνησιν ἐνῷ οἱ κατα-
κτητὰι ἀφήρεσαν ὁλόκληρον τὸ ἐρ-
γοστάσιον ἤλεκτροφωτισμοῦ καὶ τὸ
δίκτυον τὰ ὁποῖα εἶχον μόλις ἀπο-
περατωθῇ καὶ τεθῇ εἰς λειτουργίαν.

Σήμερον ὅστερ' ἀπὸ πολλὰς πε-
πέσεις οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως
ἀπεφάσισαν νὰ φροντίσουν διὰ τὴν
ἀναγέννησιν ταύτης. Μάζεψαν διὰ
προσωπικῶν εἰσφορῶν 12.000.000
διὰ τὴν ἀσφαλτόστρωσιν τῆς κεντρι-
κῆς λεωφόρου καὶ ἐνήργησαν διὰ
τὴν χορήγησιν δανείου δι' ἤλεκτρο-
φωτισμὸν συνταχθείσης τῆς σχετι-

Οἱ Κρήτες πάντοτε ἐ-
στάδηνσαν ἠνωμένοι εἰς
τοὺς κόλπους τοῦ κόμ-
ματος τὸ ὁποῖον ἐγεν-
νήθη εἰς τὴν Κρήτην
καὶ ἐδημιούργησε τὴν
μεγάλην Ἑλλάδα.

κῆς μελέτης. Ἐπίσης ἐνδιαφέρον
ταὶ διὰ τὴν ἀνακατασκευὴν τῆς μο-
ναδικῆς προβλήτος ἡ ὁποία κατε-
στράφη ἐκ τῶν βομβαρδισμῶν, ἐδό-
θη δὲ πίστωσης 15.000.000 διὰ τὴν
ἀποπεράτωσιν τοῦ δικτύου ὑπονό-
μων. Ἐπίσης οἱ κάτοικοι τῆς κωμο-
πόλεως ἐνδιαφέρονται ζωηρῶς διὰ
τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Πα-
λαιοχώρας εἰς Βουτὰ διότι θὰ συν-
δέσῃ τὴν κωμόπολιν μὲ πλουσιωτά-
την ἐνδοχώραν.

Ὅλ' αὐτὰ τὰ ζητήματα τῆς κω-
μοπόλεως πρέπει νὰ προσελκύσουν
τὸ ἐνεργὸν ἐνδιαφέρον τῶν ἀρμοδί-
ων καὶ τῶν πολιτευσμένων μας ὥστε
νὰ καταστῇ αὕτη καὶ πάλιν ἀκμά-
ζουσα. Ἐνα τέτοιο κέντρον ἐξυπη-
ρετοῦν τὸ πλείστον μιᾶς ἐκλεκτῆς
ἐπαρχίας πρέπει νὰ βοηθηθῇ κατὰ
τὸ δυνατόν διὰ τὴν προκοπὴν τῶ-
σαν τοῦ ἰδίου ὅσον καὶ τῆς περιοχῆς.

Τὸ Φιλελεύθερον κόμ-
μα ἀποτελεῖ τὴν πλέον
συνειδητὴν πρωτοπορεῖ-
αν τοῦ ἀγωνιζομένου
Ἑθνικοῦ.

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ - ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν μας κ.
Σοφοκλῆν Βενιζέλον

Ἀθήνας

Ἡυρισκόμενοι καθημερινῶς εἰς στενοτάτην ἐπαφὴν μετὰ τὸν τίμιον ἐργαζόμενον λαὸν μας καὶ μετὰ τὰ ἀγνὰ καὶ ἐνθουσιώδη νήματα θεωροῦμεν βασικὴν ὑποχρέωσίν μας νὰ σᾶς ἀναφέρωμεν καὶ ἐκθέσωμεν τὰς σκέψεις καὶ τὰ αἰτήματα τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Νεολαίας μας, ὡς καὶ τὸν ἐντονον παλμὸν μετὰ τὸν ὁποῖον προβάλλονται καὶ ὑποστηρίζονται τὰ αἰτήματα ταῦτα. Παρὰ τὰς λαμπρὰς νίκας τοῦ Ἑθνικοῦ μας Στρατοῦ διάχυτος εἶναι ἡ ἀπογοήτευσίς ἐκ τῆς διαπιστευμένης ἀδυναμίας τοῦ κράτους νὰ ἐπιβάλλῃ ἕνα ἱεροδευτικὸν ρυθμὸν εἰς τὴν κρατικὴν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν. Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ ἐκφορᾶται μετὰ παράπονον δι' ἀστοργίαν, ἔχει δὲ σχηματίσει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐλλείπει ἐν δ. ι. α. φ. ε. ρ. ο. ν. καὶ π. ρ. ο. γ. ρ. α. μ. α. ἀπὸ τὴν ὅλην κρατικὴν δρᾶσιν.

Ὡς ἐκ τούτου προβάλλεται γενικὸν αἶτημα ἢ κατὰ τρέπον ριζικὸν ἂν ὄχι ἐπαναστατικὸν ἀφ' ἐνὸς πλήρης ἀναδιοργάνωσης τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀντικατάστασις τῆς γραφειοκρατικῆς νοοτροπίας καὶ τοῦ ἀρτηριοσκληρωτισμοῦ μετὰ τὸν δημιουργικὸν πνεῦμα.

Ἄλλο βασικὸν λαϊκὸν αἶτημα προβάλλεται ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀντιφασιστικοῦ καθαρμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς ἀπὸ τοὺς κἀθε εἰδούς κερδοσκόπους καὶ λαθροβίους καὶ ἡ προστασία τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν παραγωγῶν ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν.

Τέλος τὸπερόβλημα τῆς ἐδραιώσεως τῆς τάξεως εἰς τὴν ὑπαίθρου καὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ὡς καὶ τὸ μέγα πρόβλημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν συμφοριεπλήκτων θεωροῦνται ἐκ τῶν ἱεροτέρων ὡς ὑπερβαίνοντα τὰς δυνατότητας τοῦ ὑπάρχοντος κρατικοῦ μηχανισμοῦ. Ὅλοι αὐταὶ αἱ διαπιστώσεις ἔχουν ἀπλῶς μίαν σοβα-

ρὰν ἀπογοήτευσιν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ μας μειώνουσαν τὴν ζωικότητά του ὡς καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὸ μέλλον.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἐπιφυλάσσει ὡς εἶναι φυσικὸν ὁδὸν νηρὰς ἐμπλήξεις ἐὰν συνεχισθῇ.

Μετὰ τὰς διαπιστώσεις αὐτὰς θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς ὑμᾶς ἔκθεσιν τῶν σκέψεων καὶ ἀντιλήψεων μας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ταύτης.

Πρὸ τ. ο. ν. Θεωροῦμεν ἀπαραίτητον τὴν ἐπὶ νέας βάσεως ἐπαναδιοργάνωσιν τοῦ κόμματος διὰ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ κομματικοῦ μηχανισμοῦ ὥστε νὰ καταστῇ ἰσχυρότερος καὶ συμπαγέστερος. Διότι μόνον οὕτω τὸ κόμμα θὰ εἶναι ἱκανὸν ν' ἀναλάβῃ τὸ βάρος τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα μας καὶ ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς συνωμοσίας.

Ὁ μηχανισμὸς οὗτος θὰ βασισθῇ εἰς τὴν ὑγιὰ ἰδεολογικὴν γραμμὴν τῆς Φιλελευθέρου ἰδεολογίας καὶ τὴν συνειδητὴν προσπάθειαν τῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος. Πρέπει νὰ κατανοηθῇ ὑπὸ ὅλων ὅτι μόνον ἡ μεθοδικὴ ἐργασία καὶ ὁ συνεχὴς ἀγὼν εἰς τὰς τάξεις τοῦ κόμματος θ' ἀποτελοῦν κριτήρια διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐνὸς στελέχους.

Δεῦτερον. Θεωροῦμεν ἀπαραίτητον ὅπως ἡ λειτουργία τοῦ κόμματος καταστῇ πλέον εὐρεία καὶ πλέον συνεχῆς καὶ ἐντονος. Συνέδριον τοῦ κόμματος θεωροῦμεν ἀπαραίτητον κατ' ἔτος τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιληφθῇ ὅλων τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν χώραν μας, ἵνα καθορίσῃ τὰς γενικὰς γραμμὰς, ἀνανεώσῃ ἰδεολογικῶς τὸ κόμμα καὶ ἐπιλύσῃ τὰ διάφορα κομματικὰ καὶ ὀργανωτικὰ προβλήματα. Εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως κληθῶν καὶ συμμετάσχουν ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργαζομένων τάξεων καὶ τῶν παραγωγῶν ὡς καὶ στελέχη τοῦ κόμματος ἐξ ὁ-

λης τῆς χώρας.

Τὰ ζητήματα κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τὰ ὁποῖα τελευταίας κατέστησαν τόσον πολὺπλοκα καὶ βασικὰ δὲν ἡμπορεῖ πλέον ν' ἀντιμετωπίζονται ὑπὸ ἐκάστου ὑπουργοῦ μεμονωμένως καὶ ὅπως ἤθελε σκεφθῇ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ὑπουργείου του, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ γίνον ἀντικείμενον συνεχοῦς καὶ ἐπισταμένης μελέτης ὥστε τουλάχιστον αἱ γενικαὶ γραμμὰς θὰ ἔχουν πλήρως μελετηθῇ καὶ ἐκκαθαρισθῇ διὰ νὰ λείψουν οἱ αὐτοσχεδίασμοι τὴν τελευταίαν στιγμὴν.

Αἱ κατὰ Νομοὺς ὀργανώσεις τοῦ Κόμματος πρέπει ν' ἀποτελέσουν τὸ βᾶθρον τοῦ κομματικοῦ μηχανισμοῦ, συνεργαζόμεναι πλήρως μετὰ τῶν βουλευτῶν τοῦ Κόμματος.

Μόνον ἡ τοιαύτη μεθοδικὴ συνεργασία ἐπιβαλλομένη ὡς γενικὴ καταστατικὴ ἀρχὴ θὰ συντονίσῃ τὰς προσπάθειάς ὅλων κατὰ τὸ δυνατόν καὶ θ' ἀποφέρῃ τὸ ἀνώτατον ὄριον ἀποδόσεως.

Τριττον. Ἰδιαίτερα προσοχὴ φερονοῦμεν δέον ὅπως ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀγροτικῶν προβλημάτων καὶ κυρίως τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ τῆς παραγωγῆς τῆς ὑπαίθρου. Οἱ συνεταιρισμοὶ ἔχουν ἤδη ἀνδρῶς θεῖ καὶ ἀργὰ ἡ γλῆγορα δι' αὐτῶν θὰ ζητήσουν οἱ παραγωγοὶ ν' ἀποκτήσουν ἰδίαν πολιτικὴν ὀργάνωσιν ἐὰν δὲν ὑπάρξῃ εὐρύτερος πολιτικὸς ὀργανισμὸς ὅστις νὰ περικλείσῃ εἰς τοὺς κόλπους του τὰς ἐπιδιώξεις των. Ἡδὴ ἐξεδηλώθησαν τοιαῦται τάσεις μεταξὺ συνεταιριστικῶν στελεχῶν εἰς Κρήτην.

Ἄλλωστε ἡ χώρα μας ὡς χώρα ἀγροτικὴ κατὰ 67 ο/ο βασιζεται κυρίως εἰς τὴν ἀγροτικὴν τῆς παραγωγὴν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν βασικῶν στοιχείων συντηρήσεως, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν παράλληλον ἀνάπτυξιν καὶ (Συνέχεια εἰς τὴν 9ην σελίδα)

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θ'. (τελευταίον)

Ὁμιλία τοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ

Ἡ χώρα μας ὀφείλει σήμερον στηριζομένη εἰς τὴν ἐνίσχυσιν ἢ ἐποία τῆς παρέχεται νὰ σταθεροποιήσῃ τὴν θέσιν τῆς ὡς ἀνεξαρτήτου καὶ μὲ ἐλευθέρους θεσμούς χώρας καὶ ν' ἀναμείνῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν διεθνῶν σχέσεων καὶ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν εἰς τὰς γειτονικὰς χώρας διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς τῆς Βαλκανικῆς ἐνότητος ἐντὸς τῶν πλυσίων τῆς Ο.Η.Ε. Διότι πράγματι ἡ σημερινὴ ἀντίθεσις δὲν πρέπει ν' ἀποξενώνῃ τὴν χώραν μας ἀπὸ τὸ σύγχρονον προσδευτικὸν πνεῦμα.

Πάντως ὁ συμμοριακὸς ἀγὼν πρέπει νὰ ὑπερникηθῇ διὰ παραλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν μέτρων ὥστε νὰ δυνηθῇ ἡ χώρα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ὁρόμον τῶν ὁμολων πολιτικῶν ἐξελέξεων.

Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ὁ καθ' εἰς ἐξ ἡμῶν πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ πιστὰ τὸ καθήκον τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα. Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι ἡ παρεχομένη βοήθεια ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς ἀποβλέπει εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς πολιτικῆς τῆς εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς Ρωσικῆς τοιαύτης.

Ἄλλως τε τοῦτο τὸ διακηρύττου καθαρὰ οἱ Ἀμερικανοί, χωρὶς διόλου νὰ φοβοῦνται πρὸς τοῦτο μίαν ἐλευθέραν συζήτησιν καὶ ἀνάπτυξιν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τοῦ ζητήματος, οὐτε καὶ νὰ τὸ θέσουν ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ο.Η.Ε. Ἀποτελεῖ καὶ τοῦτο μέγα μειονέκτημα ἐν συγκρίσει μὲ τὸ σκότος ποῦ καλύπτει τὰς ἐνεργείας τῆς Ρωσσίας εἰς τὰς ὑπ' αὐτῆς κατεχομένης χώρας.

(Παρέκδοσις ἐκλογαί, στρατιωτικὸς ἐξοπλισμός, τῶν χωρῶν τούτων κλπ.).

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐξεταζομένη ἡ Ἀμερικανικὴ πολιτικὴ τέσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔσον καὶ ἄλλοι, καὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν Ρωσικὴν τοιαύτην, ἀποδεικνύεται ὡς πλέον συνεπὴς πρὸς τὰ ἰδανικά καὶ τὰ αἰτήματα τοῦ πολιτισμοῦ, καθόσον παρουσιάζεται ὡς φορεὺς τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν διὰ τὰς μικρὰς χώρας καὶ ὡς ἀληθῆς ὑπέρμαχος καὶ φορεὺς τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν διὰ τὰς μικρὰς χώρας καὶ ὡς ἀληθῆς ὑπέρ-

μαχος καὶ φορεὺς τοῦ πνεύματος τῆς διεθνούς συνεργασίας. Διότι ἐπαναλαμβάνομεν (σήμερον συμβαίνει τοῦτο τὸ θεωρητικὸς παράδοξον.

Ἡ χώρα ἡ ὁποία ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι κομμουνιστικὴ εἶναι καὶ ἀκραιφνῶς ἐθνικιστικὴ καὶ ολοκληρωτικὴ ἐνῶ αἱ ἀστικοδημοκρατικαὶ χώραι εἶναι αἱ μόναι δημοκρατικαὶ καὶ διεθνιστικαί. Ἐπὶ πλέον ἀπὸ τῆς καθαρῶς Ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἐξεταζόμενον τὸ ζήτημα ἡ τεραστία δυναμικότης τῆς Ἀμερικανικῆς οἰκονομίας δύναται ν' ἀποδῇ σημαντικὸς ἐνίσχυσις τῆς χώρας μας εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν ἐρειπίων καὶ ἀποκατάστασιν τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν, ἀρκεῖ ἡ πολιτικὴ ἡγεσία μας νὰ φανῇ ἀληθῶς πατριωτικὴ. Ἡ πολιτικὴ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, τῆς πλήρους ἀντιθέσεως πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν τοιαύτην καὶ ἡ ἀπροκάλυπτος ἐχθρότης ἀνάλογος πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ Χότζα καὶ τοῦ Δημητρώφ (μὲ τὸ συνεχὲς λειδωντὸν διὰ τοὺς λαοκράτες τοῦ δορρά) εἶναι φανερόν ὅτι οὐδόλως ἐξυπηρετεῖ τὸ συμφέρον τῆς χώρας μας οὔτε ὑπαγορεύεται ἀπὸ ἐθνικὴν συνείδησιν.

Καθίσταται λοιπὸν σαφές ἐκ τῶν ἀνωτέρω τὸ περιεχόμενον καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον σήμερον διεξάγει ἡ Ἑλλάς.

Πρῶτον: Προάψεις τῶν ἀληθῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν.

Δεύτερον: Προάψεις τῆς ἀληθοῦς διεθνιστικῆς πολιτικῆς ἡ ὁποία καὶ μόνη ἐγγυᾶται διὰ τὴν ἐπιτυχῆ λύσιν τοῦ σημερινοῦ παγκοσμίου προβλήματος διὰ τῆς συνεργασίας ἐπὶ ἐλευθέρων βάσεων καὶ διὰ τῆς κατοχυρώσεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν μικρῶν λαῶν.

Τρίτον: Προάψεις τῆς ἐθνικῆς μας αὐτοτελείας.

Τὸ ζήτημα δὲν σταματᾷ ὡς ἐδῶ. Ὁφείλομεν νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ἡ λύσις τόσο τοῦ προβλήματος τῆς ἀναδημιουργίας καὶ σταθεροποιήσεως τῆς χώρας μας, ἔσον καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου μὲ διατήρησιν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν, δὲν ἀνάγεται μόνον εἰς τὴν ἐπιβολὴν μιᾶς ὁποιασδήποτε καταστάσεως ἀλλὰ ἀνάγεται εἰς τὴν πλήρη ἀνανέωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν δημιουργικῶν δυνάμεων τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θὰ ἐμιλήσωμεν εἰς ἐπομένην ὁμιλίαν. Σήμερον ἀρκούμεθα εἰς τὴν ἀπλὴν διαπίστωσιν τοῦτο καὶ διὰ νὰ προλάβωμεν παρανοήσεις.

Ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ γίνῃ ὁ φορεὺς τοῦ συγχρόνου προσδευτικοῦ κόμματος τῆς πολιτικῆς καὶ κοινῆς δημοκρατίας. Ὁ σημερινὸς τῆς ἀγῶν τὴν προπαρασκευάζει πρὸς τοῦτο.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καθίσταται σαφές τὸ καθήκον τοῦ κάθε τιμίου Ἑλλήνος.

Ὁφείλομεν ν' ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν προάψιν τῆς αὐτοτελείας καὶ ἀκεραιότητος τῆς χώρας μας ἡ ὁποία δυστυχῶς εἶτε τὸ θέλομεν εἶτε ὅχι εὐρίσκεται ἐν κινδύνῳ.

Ὁφείλομεν νὰ διατηρήσωμεν ἄσβεστον καὶ ἐν ἐπικεφαλῇ προσδευτικὸν πνεῦμα, ὥστε παρερχομένης τῆς σημερινῆς κρίσεως νὰ μὴ ὀρέσῃ ἡ Ἑλλάς ἀφοῦ θεμελιώσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τὸ πνεῦμα τοῦτο, νὰ ἡγηθῇ διὰ τὴν ἐνοποίησην τῶν Βαλκανικῶν λαῶν, ὑπὸ ἀληθῆ προσδευτικὰ δημοκρατικὰ καθεστῶτα καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ο.Η.Ε.

Ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς ὀφείλει νὰ κόψῃ τὸν Γόρδιον δεσμόν ὁ ὁποῖος τὴν κρατᾷ δεμένην εἰς τὸ ἄρμα τοῦ Σλαβικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ὥστε ν' ἀποκτήσῃ τὴν δυνατότητα νὰ προσκαταλάβῃται ἀναλόγως τοῦ συμφέροντος τῆς χώρας.

Πρέπει νὰ πάψῃ νὰ καίῃ λιβανὼ τὸν διὰ κάθε τι τὸ Ρωσικὸν καὶ νὰ πολεμᾷ μὲ λύσαν κάθε τι τὸ μὴ Ρωσικόν. Διότι τοῦτο δεδαίως λέγεται Ρωσικὴ πολιτικὴ.

Περαιτέρω ὀφείλει ν' ἀναθεωρήσῃ τὴν δυναμικὴν ἐπαναστατικὴν τακτικὴν τῆς, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν παράλυσιν καὶ ἐξάρθρωσιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας διὰ συνεχῶν ἀπεργιῶν (μὲ πολιτικὰς ἐπιδιώξεις), ἀναστατώσεων καὶ φανατισμοῦ τῶν ὁπαδῶν τῆς διὰ τῆς δημαγωγίας. Ὁφείλει νὰ κατανοήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ προσαρμοζομένη πρὸς ταύτην ν' ἀγωνισθῇ διὰ μίαν προσδευτικὴν Δημοκρατικὴν πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς ταύτης τῆς χώρας μας ὡς καὶ αὐτῆς τῆς

ΜΕ ΠΙΣΤΙΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

Κάθε πόλεμος και ἂν ἀκόμη εἶναι νικηφόρος μοιραίως δημιουργεῖ ἀναταραχὴν εἰς τὴν ζωὴν τῶν Λαῶν. Ὁ τελευταῖος παγκόσμιος πόλεμος, ὡς ὁλοκληρωτικὸς καὶ μὲ τὰ ἄφθονα καταστρεπτικὰ μέσα ἐπροκάλεσεν πρωτοφανοὺς ἐκτάσεις καταστροφάς, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατόν εὐκολον νὰ ἐπανορθωθῶν εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα. Ἐκτὸς

.....

ιδίως.

Περαιτέρω ἡ ἀστική πολιτικὴ ἡγεσία ὀφείλει νὰ κατανοήσῃ ὅτι ἡ χώρα μας ἔχει ἀνάγκη μίᾳ συγχρονισμένης ὀργανώσεως καὶ ἀνασυγκροτήσεως τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς. Ἀλλὰ περὶ τούτου θὰ ἐμιλήσωμεν εἰς τὰ ἐπόμενα. Πάντως καθίσταται σαφές ὅτι ἡ ἀστικὴ ἡγεσία ὀφείλει ν' ἀναζητήσῃ τὴν συνεργασίαν τῶν προοδευτικῶν κομμάτων καὶ ν' ἀναμείνῃ.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως ὅτι ἐφ' ὅσον συνεχίζεται ἡ σημερινὴ ἐπικίνδυνος διὰ τὴν χώραν ἀναρχία ὑποστηριζομένη κατὰ τὸν πλεόν ξετσιπωτο τρόπον ἀπὸ τὰ γειτονικά καθεστῶτα τὰ ὁποῖα ὑπονομεύουν τὴν ἐθνικὴν ἀκεραιότητα καὶ ἀνεξαρτησίαν καὶ τοὺς δημοκρατικούς θεσμούς, ἡ θέσις τοῦ κάθε Ἑλλήνου εἶναι σαφής. Νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον πρὸς τὴν Πατρίδα. Μήπως εἰς τὴν Ἀλβανίαν εἶχαμε καιρὸ γιὰ χάσιμο;

Οἱ καιροὶ εἶναι σκοτεινοί. Ἰσχυροὶ δόραιοι ἀνεμοὶ πνέουν καθ' ἑλὴν τὴν γραμμὴν συναντήσεως τῶν δύο κόσμων. Ἡ χώρα μας συντρίβεται. Ὀφείλομεν νὰ συνέλθωμεν. Εἴμεθα Ἕλληνες καὶ τίποτ' ἄλλο. Κι' εἴμεθα περήφανοι γι' αὐτό. Ἡ πατρίς ἀναμένει ἀπὸ τὰ τέκνα τῆς τὴν σωτηρίαν τῆς. Μέσα ἀπὸ τὰ συντρίμια καὶ τὰ ῥεῖπια θὰ ὑψωθῇ πολὺ γρήγορα ἡ Νέα Ἑλλάς χαλυδωμένη εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἐλευθερίας τῆς.

Μέσα εἰς τὸ καμίνι τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος συντρίβονται πλάνες καὶ ἀτοσάλωνεται ἡ πίστις.

Ἡ πίστις πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ ιδεώδη τῆς. Τὰ ιδεώδη τῆς συγχρόνου πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς δημοκρατίας. Τὴν δύναμιν γιὰ τὴν πρᾶγματποίησιν τῶν ιδεωδῶν τούτων ἂ τὴν δώσουν οἱ ἑλληνικὲς καρδίαι, τὰ ἑλληνικὰ μυαλά καὶ τὰ ἑλληνικὰ μῦθρα.

τῶν ὀλικῶν καταστροφῶν, ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν θυμάτων, νεκρῶν καὶ ἀναπήρων, ἡ κατασκοπεῖα, ἡ προδοσία, ἐπὶ πλεόν δὲ τὸ ριφθὲν σύνθημα ὑπὸ τῆς καταχθονίου κομμουνιστικῆς ἰδεολογίας—ὡς ἐπίστευσαν τινὲς—περὶ δημιουργίας ἐπιγείου παραδείσου, ἐπέφεραν πρωτοφανῆ σύγχυσιν καὶ εἰς πολλοὺς ἀπογοήτευσιν. Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀνθρωπότης δὲν εἶναι προορισμένη νὰ καταστραφῇ οὔτε νὰ ἀποκτηνῶθῃ ὁ ἀνθρώπος, ὅπως πιστεύομεν ὅτι ἡ ὑπερτάτη δύναμις ἡ ὁποία διέπῃ τὰ πάντα δὲν ἐπὶ ρέπει εἰς κανέναν λαὸν νὰ κυριαρχήσῃ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἀπέτυχον μέχρι σήμερον οἱ διανοηθέντες νὰ γίνουν Κοσμοκράτορες καὶ θὰ ἀποτύχῃ ὁ σημερινὸς τοιοῦτος θεοποιηθεὶς ἐσχάτως ὑπὸ μερικῶν πιστῶν του. Γι' αὐτὸ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ῥεῖπια, τίς φρικαλεότητες, τὴν σύγχυσιν, τὴν διαφθοράν καὶ ἐξαχρείωσιν, αἱ ὀλιστικαὶ θεωρίαι ἤρχισαν νὰ καταρρέουν καὶ ἀντιθέτως ἤρχισεν ἡ κίνησις συγχρόνως μὲ τὴν ἐπανάρθωσιν τῶν ὀλικῶν καταστροφῶν χάρις εἰς τὴν τεραστίαν δύναμιν τῆς μεγάλης Συμπολιτείας Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ διὰ τὴν ἡθικὴν ἀνάπλασιν. Εἰς ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ὅπου ὑπάρχει πίστις εἰς τὸν Θεὸν παρατηρεῖται δραστηριότης διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν. Εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἑλβετίας ἔχει συγκροτηθῇ «Παγκόσμιος Διάσκεψις Ἠθικοῦ Ἐπανοπισμοῦ». Ἀνθρωποὶ τῆς σκέψεως, πολιτικοὶ συνδικαλισταί, ἐπιστήμονες καὶ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ συρρέουν ἀπὸ ὅλας τὰς φυλάς τοῦ κόσμου, ὡς αἱ σχετικαὶ εἰδήσεις. Μεταξὺ ἄλλων ὁ πρῶν Πρωθυπουργὸς τῆς Ἰαπωνίας ἐξήτησεν δημοσίᾳ συγγνώμην διότι κατέστη ἔνοχος πολέμου, ἀφοῦ εἶδεν ὅτι ὁ κ. καὶ ἡ κα Μιτσού ἀντιπροσωπεύοντες τοὺς ἰσχυροτέρους κεφαλαιούχους τῆς Ἰαπωνίας, προσεφέρθη ὁ μὲν νὰ τοῦ προσκομίσῃ τὸ πρόγευμα ἡ δὲ νὰ τοῦ πλύνῃ τὰ ἐσώρουχά του, οὐχὶ ἀπὸ αἰσθητὰ ὑποταγῆς πλεόν ἀλλὰ ὠθοῦμενοι ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν ἀρετὴν «ὕπηρετεϊν».

Ἀγγλος συνδικαλιστὴς ἀναλύσας τὴν ζωὴν τοῦ εἰς ἐπαναστατικούς συνδικαλιστικούς ἀγῶνας ἐδήλωσεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἐργασθῇ μὲ δά-

σιν τὴν χριστιανικὴν πίστιν. Πολλοὶ διανοούμενοι, κορυφαῖοι ἐπιστήμονες, συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἠσχολήθησαν μὲ θρησκευτικὰ θέματα, ἤρχισαν ἐργαζόμενοι μὲ βάσιν τὴν χριστιανικὴν ἡθικὴν.

Ἡ πατρίς μας ἐρχεται πρωτοπόρος καὶ εἰς τὴν κίνησιν αὐτήν. Οἱ κορυφαῖοι τῶν ἐπιστημόνων μας διὰ τῆς διακηρύξεώς των ἀπετάθησαν πρὸς τοὺς ἐπιστήμονας ὅλου τοῦ κόσμου οἱ ὁποῖοι ἀπεδέχθησαν ὅτι μόνον ὁ χριστιανισμὸς θὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἐδεδείχθησαν ὅτι θὰ ἐργασθῶν πρὸς τοῦτο. Ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦν οἱ ἀντίχριστοι οἱ ὁποῖοι διακηρύττουν ὅτι τὸ πᾶν εἶναι ἡ Ἐπιστήμη. Ἰσως ἐρωτήσῃ τις, ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῶν κινήσεων αὐτῶν; Ἀλλὰ ἄς εἶναι δέδοτοι οἱ δυσπιστοῦντες ὅτι ἂν ὑπάρχῃ καλὸν καὶ ὠραῖον ἀκόμη εἰς τὴν ζωὴν ὀφείλεται εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν Πατρίδα μας ἰδιαίτερος. Ὅχι μόνον ἀπεφύγαμε τὴν ὑποδούλωσιν εἰς τίς καταχθόνιες δυνάμεις τῶν Μαύρου καὶ Κόκκινου Φασισμού ἀλλὰ διαπιστοῦται ὅτι αἱ χριστιανικαὶ ἀρχαί, ἀλληλεγγύη, ἀλληλαγάπη, ἀλληλοδοσθήθεια ἄρχισαν νὰ ἐξαπλοῦνται καὶ ἓνα δείγμα ἀποτελεῖ ἡ μεγαλειώδης ἐπιτυχία τοῦ ἐράνου διὰ τὰ εἶδη τῶν συμμοριοπλήκτων. Ἡ κίνησις τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι σημεῖον κωτάτη καὶ ἂν καὶ εὐρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχὴν, μετὰ τὸν ψυχικὸν κλονισμόν, τὰ πάντα μᾶς πείθουν ὅτι θαδίζομεν γοργὰ πρὸς τὸν Σωτῆριον δρόμον.

Ἰδιαίτερος ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν τὴν κληρονομίαν μας νὰ πρωτοστατοῦμεν εἰς τὸν ἀνθρωπισμόν. Δὲν εἶναι ἀπλοῦν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὅταν ἐπίστευσαν οἱ Ἕλληνες ἐθεώρησαν λήξαν τὸ ἔργον τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δὲν ἦτο τυχαῖον ὅτι ὁ χριστιανισμὸς διεδόθη διὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ. Πρέπει νὰ ἐπανακτήσωμεν τὴν πίστιν μας διὰ τὸν μεγάλον προορισμόν μας καὶ ν' ἀναπτύξωμεν τὴν ἐμφυτον δραστηριότητά μας πρὸς ἐργασίαν διὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν τὸ ταχύτερον ἀπὸ τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα ἀκόμη μᾶς μαστιζοῦν.

G.A.K.

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΔΙΕΘΝΗ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τὸ κυριώτερον διεθνὲς γεγονός τῶν τελευταίων ἡμερῶν εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου τῶν Η.Π. κ. Τρούμαν νὰ διατάξῃ τὴν κατασκευὴν τῆς ὑπερατομικῆς δόμβας ὑδρογόνου· διότι αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως ταύτης θὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ σημαντικαὶ διὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ κυριώτερος λόγος ὅστις ὥθησε τὸν πρόεδρον εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην εἶναι ἡ ἀρνήσις τῆς Ρωσίας νὰ δεχθῇ ἀπο ελεσματικὸν διεθνή ἔλεγχον ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας.

Πράγματι τίς εἶναι σήμερον εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τί συμβαίνει πίσω ἀπὸ τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα ὑπὸ τὴν πλέον σιγὴν δικτατορίαν; Καὶ τίς μπορεῖ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ νὰ ἐλέγξῃ καὶ νὰ σταματήσῃ τοὺς «στρατάρχας» αὐτοὺς καὶ τοὺς συνωμότες τοῦ πόλιτ—μπυρό, ἀπὸ μίαν αἰφνιδίαν ἀπόφασιν ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου νὰ καταστρέφουν τὸν κόσμον, ὅταν τὰ πάντα καλύπτῃ ἡ ἄγνοια καὶ τὸ ἀνεξέλεγκτον; Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τί εἰδους ἐμπιστοσύνην μπορεῖ νὰ ἔχη τις εἰς τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν καὶ τὰ σύμφωνά τὰ ὁποῖα ὑπογράφουν, κατόπιν μάλιστα τῆς τόσον ἀναισχύντου συμπεριφορᾶς τούτων εἰς κάθε ζήτημα τὸ ὁποῖον μέχρι σήμερον ἐνεφανίσθη.

Ἀλλοίμονον! Ἡ ἀνθρωπότης σήμερον ὁμοιάζει μ' ἓνα μικρὸ παιδί τὸ ὁποῖον κρατᾷ στὰ χεῖρια του ἓνα ἀναμένο δαυλὸ καὶ παίζει μέσα εἰς μίαν πυριτιδαποθήκην χωρὶς νὰ εἰναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῇ τὸν κίνδυνον ποὺ τὸ ἀπειλεῖ.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ ἄλλο. Οὐδεὶς μέχρι σήμερον φαίνεται ν' ἀντελήφθῃ τὴν τεραστίαν σημασίαν τὴν ὁποῖαν ἔχει διὰ τὸν καθόλου ὅσον τῆς ἀνθρωπότητος ἡ διομηχανικὴ χρῆσις μοποιήσις τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας. Τὸ γεγονός ὅτι ἀνατρέπονται καὶ οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ συστήματα καὶ μέθοδοι ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον ἥθικόν ἀνάστημα, φαίνεται νὰ διαφεύγῃ ὅλων. Ὁ ἀνθρωπος ἴσως περιέβαλλε τὸν ἑαυτὸν του.

Ἄλλο σημαντικὸν διεθνὲς γεγονός εἶναι ἡ ἀναγνώρισις ὑπὸ τῆς Ρωσίας τοῦ ἐπαναστάτου ἡγέτου εἰς

τὴν Γαλλικὴν Ἰνδοκίναν, γεγονός τὸ ὁποῖον θέτει ἀμέσως ἀντιμετώπους τὴν Γαλλικὴν μετὰ τὴν Ρωσικὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ Ρωσικὸς ἱμπεριαλισμὸς ἀκολουθῶν τὴν ὁρθόδοξον κομμουνιστικὴν ἀντίληψιν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἀποικίων ἀπὸ τὸν εὐρωπαϊκὸν καπιταλισμὸν θὰ κλονίσῃ ἀνεπανορθώτως τοῦτον, προσπαθεῖ νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σχέδιόν του. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν του εἰς τὴν Ἑυρώπην, ὁ Ρωσικὸς ἱμπεριαλισμὸς ἀποβλέπει ν' ἀπομονώσῃ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς, ἀφαιρῶντας κάθε οἰκονομικὴν σχέσιν αὐτῶν μετὰ τοὺς ἄλλους λαοὺς νὰ τοὺς καταδικάσῃ εἰς τὴν πείναν καὶ τὸν μαρasmus διὰ νὰ δυνήθῃ οὕτω τελικῶς νὰ τοὺς ὑποτάξῃ. Ἡ ἐπιτυχία ποὺ εἶχε ἡ Ρωσία εἰς τὴν Κίναν καὶ ἡ ἀνάγκη ἵνα τὴν κρατῇ ὑπὸ τὸν ἐλεγχόν της νὰ διατηρῇ ἱστίαν πυρκαϊᾶς πέριξ αὐτῆς, ὑπῆρξαν οἱ συναφεῖς παράγοντες οἱ ὁποῖοι ἐπέβαλλαν τὴν τακτικὴν ταύτην τῶν Ρώσων. Ἐναντι ὅμως τῆς τακτικῆς ταύτης ὁρθώνεται ἡ ἰσχὺς τῶν δημοκρατικῶν λαῶν καὶ ἡ συνειδητοποίησιν τοῦ πλέον ἀστικῆς τάξεως τῶν ἀποικιακῶν χωρῶν ὡς καὶ ἡ καταφανὴς πλέον ἀποκάλυψις τῶν σατανικῶν σχεδίων τῶν Ρώσων τὰ ὁποῖα οὗτοι ἐπιδιώκουν νὰ καλύπτουν ὑπὸ δῆθεν εἰρηνικὰς καὶ οἰκονομικοκοινωνικὰς ἐπιδιώξεις.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἡ προσέγγισις τῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Μαρτίου ἔχει προκαλέσει γενικὴν ὕψωσιν τοῦ πολιτικοῦ πυρετοῦ. Πλείστα νέα κόμματα ἐνεφανίσθησαν καὶ κατέρχονται εἰς τὰς ἐκλογὰς μετὰ τὰ πλέον ἀπείθανα προγράμματα καὶ ἐπιδιώξεις. Ὅλοι ὑπόσχονται νὰ σώσουν τὴν Ἑλλάδα ὅλοι θέλουν νὰ γίνουν ἀρχηγοὶ ἐνῶ κανεὶς δὲν φαίνεται νὰ ἔχη ἀναμετρήσῃ στὰ σοβαρὰ τὸ τί σημαίνει αὐτό. Ὅσοι ἔχουμε φθάσει εἰς μίαν παραζάλην ποὺ ὁ λαὸς μας κοντεύει νὰ χάσῃ τὰ πασχάλια του. Ἐνῶ ζητᾷ ὄντως κάτι τὸ νέον, ἀναγκάζεται νὰ ὀπισθοχωρήσῃ ἐντρομος πρὸ τῆς ἀχαλυνώτου αὐτῆς ψήφου θρησκείας. Καὶ ἐπανερχεται εἰς τὸν γυνάκον του δρόμον ὅστις τοῦ ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην ἔστω καὶ σχετικὴν. Τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας τοῦ εἰ-

ναι ἀπαραίτητον διότι γνωρίζει ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν προσέρχεται εἰς τὰς κάλπας ὁ ὑπουργὸς ἐχθρὸς ἐλὼ χεῦει καὶ προσπαθεῖ νὰ ὑπονομεύσῃ τὰ πάντα.

Αἱ προβλέψεις διὰ τὸ Φιλελεύθερον κόμμα εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐνοϊαί. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀντελήφθη ὅτι μόνον τὸ κόμμα τοῦτο εἶναι ἱκανὸν νὰ τὸν ὁδηγήσῃ διὰ μέσου τῆς δυσκόλου ὁδοῦ εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ἀνόρθωσιν. Διότι συγκεντρώνει τὰ ὑγιέστερα στοιχεία τοῦ ἔθνους καὶ τὰ πλέον δοκιμασμένα εἰς τὰς κρίσεις τοῦ ἔθνους στιγμὰς.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ΚΑΙ ΦΡΕΙΑΤΕ

Ὁ ὑπηρεσιακὸς ὑπουργὸς τῆς Ἀνοικοδομήσεως κ. Κορωνάτος σ' ἓνα αἰφνιδιαστικὸ ταξιδάκι, ποὺ ἔκανε ἴσαμε τὴν Τρίπολιν διεπίστωσε τοὺς ἄθλους καὶ καταστροφὰς τῶν φίλων τοῦ κ. Τσαλδάρη. Μετράτε: Ἐργολαβία παρασκευῆς κεράμων, ποὺ γι' αὐτὴν κατεβλήθησαν σὶν ἐργολάβο 200 ἑκατομμύρια, ἐνῶ εἶναι ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ἐκ πρόθεσμος.

Ἐγκατάλειψις στὴν τύχη τοῦς 13.000 κυβικῶν μέτρων ξυλείας τοῦ Πάρνωνος, ποὺ ἐφθάρησαν σ' ἐτέοιο σημείω, ὥστε ζήτημα εἶναι ἂν τὸ Ὑπουργεῖο Ἀνοικοδομήσεως θὰ λάβῃ τελικὰ 3.000 κυβικά ὕγιους κατεργασμένης ξυλείας ἀξίας περίπου 11)2 δισεκατομμυρίου, ἐνῶ ἴσαμε τώρα ἔχει δαπανήσῃ τρία δισεκατομμύρια.

Ἐλλειψις οἰασθήποτε ἀπογραφῆς τοῦ ὕλικου τοῦ ὑπουργείου κλπ. κλπ.

«Κι' ὅμως οἱ δράστες ὅλων αὐτῶν τῶν ἐγκληματικῶν ἀσχημιῶν ἀντὶ νὰ εὕρισκονται σὶς φυλακὰς, εἰτοιμάζονται νὰ ζήτησιν καὶ πάλιν ψήφο ἐμπιστοσύνης ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν Λαόν.

(Ἀπὸ τὸ «Βῆμα» Ἀθηνῶν)

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΦΙΛΕΛ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ - ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΗΛΩΣΙΣ

(Συνέχεια εκ της 5ης σελίδος)
βιομηχανίας ἵνα δυνήθῃ ν' ἀ-
ναπτύξῃ τὸ ἐπίπεδον διαβιώσε-
ως τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐν πάσει ὅμως περιπτώσει
παρὰ ταῦτα ἡ Βιομηχανία εἰς
τὴν χώραν μας ἐν πολλοῖς θὰ
εἶναι βιομηχανία ἀγροτικῶν
προϊόντων καὶ μόνον ἐν μέρει
βασιὰ βιομηχανία, μεταλλουρ-
γία κτλ. Πρέπει συνεπῶς κατὰ
τὴν αὐτὴν σειρὰν νὰ τοποθετη-
θοῦν τὰ προβλήματα καὶ κατὰ
τὴν ἀντιμετώπισίν των. Ἄλλω-
στε ἡ ἀνάπτυξις τοῦ χωρίου
ἀμβλύνει τὴν πίεσιν τοῦ πλη-
θυσμοῦ εἰς τὰ ἀστικά κέντρα
καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν σταθερο-
ποίησιν μιᾶς καταστάσεως πλέ-
ον ὕγιους καὶ τὴν ὁμαλὴν ἀνά-
πτυξιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν
βιομηχανικῶν δυνατοτήτων τῆς
χώρας.

Τέταρτον. Θεωροῦμεν ἀ-
παραίτητον τὴν προώθησιν νέ-
ων ἀνδρῶν εἰς τὰς κυρίας θέ-
σεις τοῦ κομματικοῦ μηχανι-
σμοῦ μὲ πρακτικὸν καὶ φωτει-
νὸν πνεῦμα καὶ ἰσχυρὰν πίστιν
εἰς τὰ φιλελεύθερα ἰδεώδη.

Οὕτω θὰ προκύψῃ ἕνας ἰσχυ-
ρὸς καὶ ζωντανὸς κομματικὸς
ὀργανισμὸς ἱκανὸς ν' ἀντεπεξέλ-
θῃ ἐναντι μεγάλων προβλημά-
των τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ
χώρα μας. Ἰδιαιτέρως διὰ τὴν
ἀντιμετώπισιν τῆς κομμουνιστι-
κῆς συνωμοσίας καὶ ἀπειλῆς θε-
ωροῦμεν ἀπαραίτητον τόσον τὴν
ἀνασυγκρότησιν τοῦ κόμματος
ἐπὶ νέας βάσεως ὅσον καὶ τὴν
χάραξιν προοδευτικῆς κοινωνι-
κῆς πολιτικῆς ὡς καὶ τὴν ἀνά-
ληψιν εὐθυνῶν ὑπὸ νέων στε-
λεχῶν. Μόνον ἄλλωστε οὕτω
θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀξιοποίη-
σις τῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν
τοῦ ἔθνους.

Πιστεύομεν εἰς τὸ ἀθάνατον
μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους μας ὡς
καὶ εἰς τὴν ἀκατάλλητον δημο-
κρατικὴν δύναμιν τοῦ Φιλελευ-
θέρου ἰδεώδους.

Ἐχομεν ἀπόλυτον ἐμπιστο-

«Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Μαχητοῦ»
δηλοῖ ὅτι ἡ φράσις «πρόμαχος
τῶν ἀητῶν» εἰς τὸ ἄρθρον «Φι-
λολογικὸ» τοῦ προηγουμένου
τεύχους τοῦ περιοδικοῦ (ἀριθ.
19 15) ἰλόγῳ τυπογραφικῆς ἀ-
βλεψίας μετετράπη εἰς «πρόμα-
χος τῶν ἀκτῶν».

Αὐτὰ δηλώνει ὁ «Μαχητὴς»
αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ἀλήθεια. Ἄλ-
λωστε δὲν καταλαβαίνω τί μπο-
ρεῖ νὰ σημαίνει ἡ χαλασμένη
φράσις κ' ἔτσι ποῦ εἶναι; Ὅ-
σο γιὰ τοὺς ἀητούς θὰ θυμᾶ-
στε πῶς μιὰ Ποθουλᾶκη ἄγνω-
στή μου ὅπως καὶ ἡ «Κατίνα»
μ' ἄρχισε μιὰ πρωϊνὴν στὸν «Πα-
ρατηρητὴ» ἐδῶ καὶ πολλοὺς μῆ-
νες μὲ τραχεῖα λόγια γιὰ τὴν
ὑπόθεσιν τῶν ἀητῶν. Ἀπὸ κεῖ
καὶ πέρα ἀκούσθηκε στὰ «φιλο-
λογικὰ» μόνο ἡ Κατίνα μὲ τοὺς
χλιαροὺς στίχους τῆς καὶ φυσι-
κὸ ἦταν νὰ νομίσω κ' ἐγὼ καὶ
πολλοὶ πῶς ἦταν τὸ ἴδιο πρό-
σωπο: ἡ κριτικὸς καὶ διανοου-
μένη (ὅπως μαθαίνω) καὶ ἡ «ποι-
ήτρια» παρ' ὅλο ποῦ ἔχουν διὰ
φορά μικρὰ ὀνόματα. Ὑστερα
δὲν δὲν βρίζει κανεὶς ἕνα ὅταν
τὸν ὀναμάζει πρόμαχο τῆς...λα-
τρείας τῶν Κρητῶν. Ἐτσι νο-
μίζω.

Περιοδικὸ
ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ

Βεβαιώσεις

Βεβαιούμεν ὑπευθύνως ὅτι
τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ 7ον τεύ-
χος τοῦ περιοδικοῦ «Κρητ. Ἐ-
στία» ποίημα μὲ τίτλον «Στὸν
ἄγνωστο Στρατιώτη» μὲ τὴν
ὑπογραφήν Κατίνα Α.Π. δὲν ἔ-
γράφη ὑπὸ τῆς συνεργατίδος
μας Κατίνας Ποθουλᾶκη ἀλλὰ

.....
σύνην πρὸς Ὑμᾶς Ἀρχηγὲ καὶ
ἀναμένομεν τὰς ἀποφάσεις Σας.

Ζήτω τὸ ἔθνος

Ὁ Πρόεδρος

Φιλ. Νεολαίας Ν. Ἡρακλείου
(ὑπογρ.) Δ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΑΚΗΣ

Ὁ Πρόεδρος

Φιλελ. Νεολαίας Ν. Χανίων
(ὑπογρ.) Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

ἐξ ἑτέρας.

Διὰ τὴν Κρητ. Ἐστία
ΜΟΤΑΚΗΣ

Αὐτὰ βεβαιώνει ὑπεύθυνα ἡ
Ἐστία καὶ λογικὰ ὑστερ' ἀπ'
αὐτὸ ἐγὼ πρέπει νὰ ζητήσω καὶ
ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὴν ἀδίκην
μένην Ποθουλᾶκη. Τὸ ποίημα δὲν
τόκλεψε ἡ Κατίνα Ποθουλᾶκη
λέει ἀλλὰ κάποια ἄλλη Κατίνα.
Ὅλοι μας πιστέψαμε πῶς τὴν
δουλεῖα τὴν εἶχε κάνει ἡ Πο-
θουλᾶκη γιατί αὐτὴ ἦταν ἡ μό-
νη τακτικὴ (δὲν ἔλειψε νομίζω
ἀπὸ κανένα φύλλο) συνεργάτις
τῆς «Ἐστίας». Ἐγράφε δὲ στί-
χους πατριωτικοῦ περιεχομένου
πάντα. Μιὰ ὑπογραφήν Κατίνα
Α.Π. δὲν μπορεῖ νὰ μὴ δημι-
ουργήσῃ τὴν ἐντύπωσιν πῶς ἦ-
ταν τῆς Ποθουλᾶκη ποῦ ἦταν
ἡ τακτικὴ Κατίνα τοῦ φύλλου
μὲ τὸ γινώριμον νεοῦλο ὕψος.

Ἀκόμα μπορούσε κανεὶς φυ-
σικώτατα νὰ πῇ: Τὸ ποίημα ἦ-
ταν κλεμένο καὶ γι' αὐτὸ συνέ-
κοψε τὸ ἐπιθετὸ τῆς ἡ ποιήτρια.
Πάντως αὐτὸ ποῦ ἐνδιαφέρει
εἶναι ὅτι τὸ ποίημα κλέφτηκε
φαίνεται καὶ μεῖς τώρα βγά-
ζουμε ἀπ' τὸ νοῦ μας τὴν μιὰ
Κατίνα καὶ βάζουμε τὴν ἄλλη.
Γιατὶ βέβαια δὲν εἶχαμεν καμ-
μιὰ ἐχθρότητα ἐναντίον τῆς
Ποθουλᾶκη.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν λέμε πῶς ἡ
ἀναφερομένη ἐφημερίδα στὸ «φι-
λολογικὸ» εἶναι «Ἑλληνικὴ Φω-
νὴ» καὶ ὄχι «Ἑθνικὴ». Εὐλογη-
μένα τὰ χέρια τῶν τυπογράφων.

Συμπέρασμα. (ποῦ λένε κ' οἱ
δασκάλες μας ὅταν γράφουν).
Συμπέρασμα: Κάζο. Διπλὸ κόκ-
καλο. Θὰ γελάσουν μερικοί.
Ἰδίως κάποιοι φίλοι μου ἀσπρο-
μάλληδες θὰ δείξουν τ' ἀρεὰ
τους δόντια σ' ἕνα χαμόγελο
ἱκανοποιήσεως. Ἄλλοι ἀρχίσαν
ν' ὀνασσορεύουν πάλι καὶ νὰ
μοῦ σκαρώνουν κάτι ταπεινὰς
μηχανὰς στίς ἐφημερίδες. Μὰ
λέω πῶς τὰ πράγματα θάνα
σοβαρὰ ὅταν δὲν θὰ μπορῶ νὰ
μιλῶ μόνο τότε καὶ γιὰ τὴν ὥρα
τοὺς πληροφορῶ πῶς τοῖς ἔτοι-
μάω μιὰ... μικρὴ ἐκπλιξή.

Ν. ΑΓΓΕΛΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

3ον

Μιά περιπέτεια τῆς Κρήτης τὸν ἀφύπνισε

Ὁ Βενιζέλος ἐνυμφεύθη τριάντα χρόνων μιὰ ὥραία νοικοκυροπούλα ἀπὸ τὰ Χανιά. Τὴν ἐλάτρευε καὶ εἶχε πάντα τὴ φωτογραφία της στὸ γραφεῖο του. Τὴν ἔχασε ὅμως μετὰ τριετὴ συμβίωσιν κατὰ τὸν τοκετὸν τοῦ δευτέρου υἱοῦ του.

Τὸ δυστύχημα τὸν ἐπλήγωσε βαθεῖα. Τὸν ἔκαμε ἄλλον ἄνθρωπο. Ἐγκατέλειψε τοὺς φίλους του καὶ τοὺς ὁγῶνας του, ἄφησε μακριὰ γένεια καὶ κάθε μέρα πήγαινε στὸ νεκροταφεῖο. Μιὰ ὅμως περιπέτεια τῆς Κρήτης τὸν ἀφύπνισε. Ὁ ἀπαρηγόρητος σύζυγος ἐπανεῦρε τὸ ντυφέκι του καὶ ἠγήθη τῶν συμπολεμιστῶν του στὰ Κρητικὰ βουνά.

Μόνος ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βάζη νηστείες

Κάποτε ἡ δασκάλα τοῦ σχολείου τῶν Χανίων ὅπου πήγαιναν τὰ παιδιά τοῦ Βενιζέλου τιμῶρσε τὸ ἕνα καὶ τὸ ἕκλεισε στὸ σχολεῖο γιὰ «νηστεία».

Ὁ Βενιζέλος ποῦ ἦταν τότε σύμβουλος (ὕπουργός) τῆς Δικαιοσύνης τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, ἀνησύχησε ὅταν δὲν εἶδε τὸ μεσημέρι τὸ παιδί στὸ σπίτι. Πῆγε καὶ ρώτησε τὴ δασκάλα :

—Ποῦ εἶ.αι τὸ παιδί ;

—Νηστεία...

Τότε ὁ Βενιζέλος ἐθύμωσε.

—Κυρία μου, πρέπει νὰ μάθετε ὅτι μονάχα ἡ ἐκκλησία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βάζη νηστείες. Σεῖς δὲν τὸ ἔχετε.

—Καὶ ζήτησε ν' ἀφήσουν ἐλεύθερο τὸ παιδί.

Νὰ γίνουν Σπαρτιάτες

Στὰ παιδιά του, τὸν Κυριάκο καὶ τὸν Σοφοκλῆ, εἶχει ἐπιβάλει νὰ γυρίζουν τὸ καλοκαίρι ξυπόλυτα γιὰ νὰ σκληραγωγηθοῦν.

Ἦθελε, ὅπως ἔλεγε, νὰ γίνουν ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιάτες, ἔοιμοι νὰ ὑποστοῦν κάθε κακουχία ἀτάραχοι.

Ἐχρησιμοποῖει τὴ δύναμη τῶν λαϊκῶν μαζῶν

Ὁ Βενιζέλος ἐγνώριζε νὰ χρησιμοποιοῖ τὴν δύναμιν τῶν λαϊκῶν μαζῶν ὄχι μόνον εἰς ἐθνικοὺς ἐκλογικοὺς ἀγῶνας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐνόπλους ἐξεγέρσεις. Μὲ τὸ περίφημον ἄρθρον τοῦ «Μολὼν λαβέ», τὸ ὁποῖον ἔγραψεν ἐξ ἀφόρμης αὐθαίρεσιν τῆς ἐν Χαλέπῃ Αὐλῆς, εἶχεν ἤδη διακηρύξει τὸ πολιτικόν του δόγμα : «Ὅπου ἡ ἐξουσία ἀφαιρεῖ τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ διὰ πραξικοπήματος, ἐκεῖ ἀνοίγεται πλέον ἡ νόμιμος ὁδὸς τῶν ἐπαναστάσεων καὶ ἐκ τῆς ὁδοῦ ταύτης νικητὴς ἐξέρχεται ὁ ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν ἀμυνόμενος λαός, συντρίβων ἀνηλεῶς πᾶσαν ἐναντίαν δύναμιν».

Τὸ νοῦ σας στὴ σημαία !

9 Σεπτεμβρίου 1897. Ἀναρχοῦμενος εἰς τοὺς βράχους τοῦ Ἀκρωτηρίου ὁ νεαρός ἐπαναστάτης Βενιζέλος ἐκράτη τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν ὅσον ἡμποροῦσε ἐπιδεικτικώτερα. Ἀπὸ τὰς γεφύρας τῶν ξένων πολεμικῶν οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκύταζαν μὲ τὰ «κιάλια» τὸν ἥρωα. Εἰς τὸν ὑψηλότερον βράχον τοῦ Ἀκρωτηρίου ἔστησε τὴν κυανόλευκον. Ὑστερα ἔβγαλε τὸ σκοῦφο τοῦ «ὀπλρχηγοῦ» καὶ ἔμεινε ἔτσι ὀλίγας στιγμὰς κάτω ἀπὸ τοὺς ὑπερηφάνους κυματισμοὺς τῆς κυανολεύκου.

Μετὰ μίαν ὥραν εἰς τὴν ναυαρχίδα τοῦ Κανεβάρο ὑψοῦτο τὸ σῆμα πάντα τὰ πλοῖα νὰ βάλωσι ἐναντίον τῶν ἐπαναστατῶν.

Ὁ ἄγριος βομβαρδισμὸς τοῦ ἐπαναστατικοῦ στρατοπέδου, διήρκεσε τρεῖς ὥρας. Ὁ κυριώτερος στόχος ἦτο τὸ σύμβολον τῆς ἐλευθερίας.

Μέσα εἰς τὸν ὀρυμαγδὸν αὐτὸν τοῦ πυρός, ὁ Βενιζέλος ἀπηυθύνθη εἰς τοὺς γενναίους πολεμιστάς του :

—Τὸ νοῦ σας στὴ σημαία !...

Ἐνωσις ἢ θάνατος

Ἱστορικὴ εἶναι ἡ συνάντησις τοῦ Βενιζέλου ὡς ἀρχηγοῦ τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως μὲ τὸν Ἰταλὸν ναύαρχον Κανεβάρο,

ἀρχηγὸν τοῦ ἠνωμένου στόλου τῶν προστατίδων δυάμεων, ὁ ὁποῖος ἐβομβάρδισε τὸ Ἀκρωτήρι, ὅπου οἱ ἐπαναστάται εἶχαν ὑψώσει τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν. Ὁ Βενιζέλος τὸν ἐπεσκέφθη [διὰ νὰ ὑποβάλῃ τὰ αἰτήματα τῶν ἐπαναστατῶν.

—Τι θέλετε, ἐπὶ τέλους ;—ἠρώτησεν ὁ Κανεβάρος.

—Ὅχι μεγάλα πράγματα ἀπῆντησεν ὁ Βενιζέλος—θέλου με Ἐνωσιν ἢ Θάνατον.

—Λυποῦμαι—ἀπῆντησεν ὁ Ἰταλὸς ναύαρχος—ποῦ δὲν ἡμπορῶ νὰ σὰς προσφέρω οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο.

Καὶ χωρὶς νὰ προσθέσῃ ἄλλην λέξιν, ἔδωκεν εἰς τὸν συνομιλητὴν του νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡμποροῦσε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν ναυαρχίδα.

Ὅσακις μετὰ παρέλευσιν ἀρκετῶν ἐτῶν, ὁ Βενιζέλος, ὡς πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐπερνοῦσε ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, ὁ ναύαρχος Κανεβάρος—γέρων καὶ ἀπόστρατος πλέον—ἐπώφελετο τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ καὶ ἐπὶ ὥραν πολλὴν συνωμιλοῦσαν οἱ δύο τῶν ἐνθυμούμενοι τὰ παλῆα.

Πῶς δὲν τὸν ἔκαναν

Μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ 1897, οἱ ἐν Κρήτῃ εἶχον ἀπελπισθῇ διὰ τὴν ἔνωσιν αὐτῶν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐγκαταλείψουν τοὺς ἀγῶνας τῶν φοβούμενοι ὅτι θὰ ὑφίσταντο αὐτοὶ τὰς συνεπείας τῆς ἥττης.

Ἐνῶ, ὅμως, ὁ Κούνδουρος, ἠγόρευεν εἰς Χανιά ὑπὲρ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ ἀγῶνος, ὁ Βενιζέλος, ἀντιθέτως, μετέβαιεν εἰς Ἀρχάνας, διὰ νὰ διακηρύξῃ τὰς ἀντιλήψεις ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἔργου, ποῦ εἶχον ἀναλάβει οἱ Κρήτες πολεμισταί.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΕΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Κ. Α. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ
ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗ 36

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΑ

Ομιλία του κ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ
από το Ραδιοφωνικό Σταθμό Χανίων

"Υστερ' από αφάνταστες θυσίες του Έθνους μας εις αίμα και ύλικά άγκυθα, αγωνιζομένου εις την πρώτην γραμμήν διά την έλευθερίαν και τον πολιτισμόν της ανθρωπότητας, έτόλμωσε να ζητήσει τοϋτο την ικανοποίησιν των πλέον στοιχειωδών δικαίων του. Να του επιστραφούν τα 28.000 παιδιά του που άπηγάγον οι νεοβάρβαροι εις τας χώρας του σκότους της τρομοκρατίας και του βάφνισμού του ανθρώπου, να ελευθερωθούν τ' αδελφία μας της βορείου Ηπείρου και να μάς αποδοθῇ ή Κύπρος μας. Ζητήσαμε με δυο λόγια να ελευθερωθουν τ' αδελφία μας και να επανέλθουν στίς άγκυλές της μητέρας των. Ζητήσαμεν ό,τι έχει τό πλέον στοιχειώδες δικαίωμα αλλά και καθήκον να ζητήσει κάθε λαός άκόμα και οι Κάφροι. Διότι είναι καθήκον παντός ελευθερού λαού ν' αγωνίζεται διαδέχον τα πάντα διά την άπελευθέρωσιν των αδελφών του. Ζητήσαμε να ισχύσουν και γιά μας τα πλέον βασικά δικάια τά όποια οι σύμμαχοι μας διεκήρυξαν όταν πολεμούσαμε στίς πρώτες γραμμές και γιά τά όποια πολέμησαν όλοι οι πολιτισμένοι λαοί. Ζητήσαμε να μάς άναγνωρισθῇ και να μάς αποδοθῇ τό δικαίον.

Καθ' ήν στιγμήν οι ίδιοι οι Άβρασσοι οι Αιγύπτιοι κλπ. όλοκληρώνουν την ελευθερίαν των, ή όποια ασφαλώς δεν θα ύπήρχε σήμερα άν εις τις δυσκολες στιγμές μία χούφτα έλλήνων μετά των συμμάχων λυποψυχοϋσαν έναντι των τρομερών θυσιών, οι έλληνες καταδικάζονται να ζουν υπόδουλοι και σκλάβοι ως άνταμοι βην διά τας θυσίας των.

Θά ήθέλαμεν να έρωτήσωμεν τους πολιτισμένους της δύσεως, άν θεωροϋν τους Έλληνες άξιους της ελευθερίας των, και άν ναι, τότε διακτι δυστροπεϋν ν' αποδώσουν την Κύπρον εις την Έλλάδα και διακτι άδρανοϋν έναντι των άλλων ήθικών και έθνικών μας αίτημάτων; "Η μήπως δεν άντελήφθησαν άκόμη ό,τι μία ισχυρά και μεγάλη Έλλάς, θ' αποτελέσει διά την ανατολικήν μεσόγειον τό ισχυρότερον και τό πλέον συνειδητόν προπύργιον κατά παντός βαρβάρου; "Η άγνοοϋν μήπως οι πολιτισμένοι της δύσεως τό άναμφισβήτητον και ιστορικώς άποδεδειγμένον δι' άναμφισβητήτων ιστορικών γεγονότων, ό,τι ή Έλλάς ύπήρξε πάντα ή άκατάλληλος προμαχών της ελευθερίας;

"Η μήπως δεν άντελήφθησαν εις ό,τι οι άγκυπητοι σύμμαχοι ό,τι ει ναι πολύ επικίνδυνον να έμπιστεύονται την δικτήρησιν ελευθέρων θεσμών εις μίαν περιοχήν,

εις κράτος και λαούς χωρίς περάσοιν ελευθερίας; Διότι αληθώς δεν νομίζομεν ό,τι μπορεί ό δυτικός πολιτισμός ν' άναζητήσει έρείσματα εις ασιάτας ως οι τουρκοί.

Ναι αγαπητοι σύμμαχοι. Πρέπει να τό καταλάβετε εγκαίρως πριν να είναι θανασιμώς άργά, ό,τι μένον μία ισχυρά και μεγάλη Έλλάς περέχει ασφαλῇ εγγϋψιν ελευθερίας της Ανατολικής Μεσογείου.

Άλλά και κάτι άλλο. "Όταν ένας πολιτισμός προδίδει τά ίδια τά ιδανικά του, τότε υποσκάπτει μόνος του τά θεμέλια του. Και εις την προκειμένην περίπτωση όπου ένας μεγάλος λαός ως ό άγγλικός άρνείται την άπόδοσιν της Κύπρου εις την μητέρα Έλλάδα, προδίδει αυτά τά ίδια τά ιδανικά τά όποια συγκροτοϋν την οϋσίαν του πολιτισμού του.

Με τους φίλους μας άγγλους με τους όποιους μοιρασθήκαμεν νερό κι' άλλατι εις τις πιθ κρίσιμες στιγμές του άγώνος, αισθανόμεθα να μάς συνδέη μία βαθειά κι' ειλικρινής φιλία. Οι άγωνίες οι πόνοι και οι συμφορές του πολέμου έχουν δημιουργήσει ένα βαθύ αίσθημα άμοιβαίας φιλίας και έκτιμήσεως.

Άλλά δεν μπορούμε να έννοήσωμεν οϋτε να θεωρήσωμεν φιλικήν χειρονομία την στέρησιν της ελευθερίας από 400.000 αδελφούς μας. Και πρέπει να έννοηθῇ ό,τι ή τοιαύτη τακτική εκ μέρους των άγγλων ύπονομεύει εκτός των άλλων και αυτά ταϋτα τά θεμέλια της μεγάλης και τόσον χρησίμου αϋτής φιλίας.

Και έρωτώμεν τους φίλους μας άγγλους: Με ποίαν διναιολογίαν θα κρατοϋσαν υπό τον ζυγόν των 400.000 Γάλλους Όλλανδούς ή Βέλγους; "Η μήπως θεωροϋν τους Έλληνες κατωτέρους και άνάξιους της ελευθερίας των;

Και άν όχι τότε διατι κατακρατοϋν 400.000 Έλληνες υπό τον ζυγόν των;

Φίλοι άγγλοι! Δώσατε την ελευθερίαν εις την ελληνικήν Κύπρον, υποστηρίξατε ένθέρμως και ειλικρινώς ως πραγματικοί φίλοι τά λοιπά έθνικά μας αίτήματα, και να είστε βέβαιοι ό,τι κι' αϋτόν τον τρόπον έδρακτώνετε κατά τον καλύτερον τρόπον την κοινοπολιτείαν σας εις την ανατολικήν Μεσόγειον. Διότι οϋτω θ' αποκτήσετε όκτώ εκατομμύρια πιστούς και άφοσιωμένους φίλους, τους πλέον γενναίους και συνεπείς μαχητές της ελευθερίας.

Διαφορετικά ύπονομεϋοντα κατά τρόπον επικίνδυνον τά θεμέλια μιας τόσον χρησίμου κι' επωφελεϋς δι' άμφοτέρους φιλίας.

Τις μέρες αϋτές ό Κυπριακός

λαός εκλήθη υπό της ιερής Έκκλησίας του να εκφράση τον άσβεστον πόθον του. Άνδρες και γυναίκες με μίαν φωνήν και μίαν ψυχήν θα διαδηλώσουν την άσάλευτον πίστιν των εις την μητέρα Έλλάδα και τά άθάνατα ελληνικά ιδανικά της ελευθερίας.

Και ή φωνή των φωνή δικαίας άγανακτήσεως θ' άντιλαλήσῃ εις τά πέρατα της γῆς και θα δονήσῃ τις καρδιές όλων των ελευθέρων λαών και θα συνεγείρῃ ένα μεγαλειώδες κύμα που θ' άνατρέψῃ και θα συντρίψῃ τά άνεμα δεσμά. "Ο κυπριακός λαός ζητά την ελευθερίαν του, την ζητά δι' όλων των νομίμων και ήθικών μέσων. Λαός πολιτισμένος και με παραδόσεις, δίδει εις τους φίλους μας να έννοήσουν ό,τι οϋδέν δικαίωμα πλέον έχουν να του άρνοϋνται την ελευθερίαν του.

"Η μάχη διά την ελευθερίαν της Κύπρου αρχίζει. "Η νίκη είναι δική μας.

"Ηρωική Κρητική Νεολαία! Τό έθνος μας ύστερα από μίαν δεκάχρονην αίματηράν τραγικήν άλλα νικηφόρον περιπέτειαν, εισέρχεται πλέον εις την όδόν της άναδημιουργίας και των έθνικών του πραγματοποιήσεων.

Όλοι ήνωμένοι με πίστιν και άφοσίωσιν εις τά πεπρωμένα του Έθνους, πρέπει ν' αναλάβωμεν τον μεγάλον άγώνα διά την επιβίωσιν και τό μεγαλείον της ελληνικής φυλής. Κύπρος, βορείος Ηπειρος και επιστροφή των 28.000 έλληνοπαίδων είναι τά κυρία έθνη και ήθικά μας αίτήματα, τά όποια μαζί με τό βασικόν αίτημα της έθνικής μας άναδημιουργίας αποτελοϋν την ολοκληρωμένην διατύπωσιν του έθνικού μας προβλήματος.

Όλοι ήνωμένοι με μίαν ψυχήν και μίαν θέλησιν ως κρατήσωμε γερά την πορείαν του Έθνους μας εις τον δρόμον της προκοπής και του έθνικού μεγαλείου. Με τη δουλειά μας με τους άγώνες μας με την έθνικήν μας προσήλωσιν να είμεθα βέβαιοι ό,τι πολύ γρήγορα θα χαρίσωμε την εϋτυχίαν στο έθνος μας και την ελευθερίαν εις τ' αδελφία μας.

Άδελφοί Κύπριοι!

Να είστε βέβαιοι ό,τι όλοι κι' υνάνεις μας εϋρίσκονται εν συναγερμώ διά την μεγάλην έθνικήν μας ύπόθεσιν. Την Ένωσιν της μελυσσασμένης νήσου μας με την μεγάλην και κοινήν μητέρα μας, την Έλλάδα μας.

Ζήτω ή άθάνατος και ελληνική Κύπρος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

*Αρχίζομεν ἃ ὁ σήμερον νὰ δημοσιεύομεν τὸν ἐκδοθέντα ἀπολογισμὸν δράσεως τῆς «Ἀστικῆς Σχολῆς» Ἀθηνῶν εἰς τὸν παιδαγωγικὸν καὶ κοινωνικὸν τομέα. Θεωροῦμεν τοῦτον ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα ἀπὸ παιδαγωγικῆς πλευρᾶς διότι ἀποτελεῖ ἓνα καλὰ μελετημένον συγκρότημα συμπερασμάτων καὶ μεθόδων τὰ ὁποῖα ἐξήχθησαν ἐκ τῆς μελέτης τῆς παιδαγωγικῆς πείρας καὶ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συγχρόνων παιδαγωγικῶν μεθόδων. Συστήνωμεν ἰδιαιτέρως τὴν παρακολούθησιν τοῦτον ἀπὸ τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους καθηγητὰς καὶ διδασκάλους ἰδιαιτέρως.

Προσθέτομεν ὅτι τὴν σχολὴν ταύτην διευθύνει ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Ν. Χατζιδάκης.

1ον

Α' Ἡ ὁργάνωσις τοῦ περιβάλλοντος

1. Ἡ χῆσις νὰ διαμορφώνεται ἐντὸς τῆς dietῆς ἐν ὁρισμένον σύστημα ἐσωτερικῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ σχολείου. Ὅριστικὴν τυποποίησιν θεβίως δὲν ἔλαβε καὶ πιστεύομεν ὅτι ὁ πάγιος καὶ ἀπαράλλακτος τύπος λειτουργίας εἶναι κατὰ ἀντίθετον πρὸς τὸν ζωντανὸν σχολικὸν ὁργανισμόν. Ὁφείλει νὰ ἔχῃ ἐλαστικότητα καὶ ἐυλυγισίαν τέτοιαν ὥστε νὰ διευκολύνεται ἡ συνεχὴς ἀνανέωσις, συμπλήρωσις καὶ προσαρμογὴ πρὸς ἀπαιτοῦν αἱ κάθε φορὰ ἐμφανιζόμεναι ἀνάγκαι. Πάντως μέχρι τοῦδε ἡ ἐξέλιξις καὶ ἡ πείρα ἐδημιούργησαν ἓνα καλοῦπολογισμένον περίγραμμα πρὸς συνεχῶς πλουτιζόμενον καὶ συγχρονιζόμενον περιεχόμενον καὶ προσφορᾶν γονιμῶς ὅλην τὴν τρέχουσαν ἐργασίαν.

2. Ἡ «Ἀστικὴ Σχολή» δὲν στεγάζεται ἂ ὅμη εἰς ἓνα κτίριον ἐκ τῶν προτέρων ὑπολογισμένων διὰ σχολεῖον. Εἶναι μία ἑπαυλὶς. Ὁμῶς χάρις εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῆς διαρρύθμισιν, εἰς τὸν ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν γλυπτὸν καὶ ἄλλον διακόσμον, χάρις εἰς τὰς τελείας ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐγκαταστάσεις ὑδρεύσεως, θερμάνσεως κλπ. καθαριότητος, φωτισμοῦ κ.λ.π. εἰς τὴν τοποθέτησιν τῆς ἐντὸς λίαν εὐρυχωροῦ καὶ ὡραίου καταφύτου περὶ θόλου, δημιουργεῖ ἀληθῶς ὑποβλητι-

κὴν σχελικὴν ἀτμόσφαιραν. Δεδωμένης τῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ τάξις δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ περισσοτέρους ἀπὸ 30 μαθητὰς, διὰ τὴν τήρησιν τῆς ὁποίας ἐδημιουργήθησαν τμήματα μὲ 20, 16 καὶ 12 μαθητὰς αἱ ὑπάρχουσαι αἰθουσαι ἀνταποκρίνονται πλήρως πρὸς τὰ προβλεπόμενα ἀπὸ τὴν σχολικὴν ὑγιεινὴν—κυβισμὸς ἀέρος, προσανατολισμὸς θρανίων, φωτισμὸς κλπ.

3. Ἐμελετήθη εἰδικῶς τὸ πρόβλημα τῶν σχολικῶν ἐπίπλων—θρανίων, πινάκων, κλπ.—καὶ γνωρίζοντες τὴν σοβαρωτάτην ἐπίδρασιν πρὸς τὴν σωματικὴν διαμόρφωσιν τοῦ παιδιοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀνάπτυξις εἰς ὁρισμένας περιόδους τῆς ἡλικίας του ἀποβαίνει ἄλμα τῶδης, ἐθεσπίσαμεν τὴν ἀρχὴν τῶν διαφόρων τύπων κατὰ ἡλικίαν καὶ τάξιν. Ἔτσι εἰς τὰς πρώτας τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ ὑπάρχουν ἀτομικὰ καρεκλάκια γύρω ἀπὸ τραπεζάκια, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος ποικίλλει, ἢ μονοθέσια θρανία.

Εἰς κάθε τάξιν ὑπάρχει μικρὴ διβλιοθήκη ἢ ντουλαπάκι μὲ βιβλία πρὸς φύλαξιν τῶν ἐποπτικῶν μέσων τῆς τάξεως ἢ τῶν ἔργων χειροτεχνίας. Οἱ μαυροπίνακες εἶναι μεγάλοι δίφυλλοι.

Γενικῶς ὅλα τὰ ἐπιπλά καὶ σκεύη ἐκάστης τάξεως καὶ τοῦ ὅλου σχολείου εἶναι κατεσκευασμένα σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς αἰσθητικῆς.

Ἡ ἐγκαίριος ἀνανέωσις τῶν καὶ ἐλάχιστα φθειρομένων ἐπίπλων καὶ ἡ τήρησις ἄκρας καθαριότητος ἐδημιούργησαν ἤδη μίαν παράδοσιν πολιτισμοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν ὁποίαν, πολλάκις καὶ οἱ γονεῖς παρατηρήσαντες, μᾶς ἀνέφερον.

4. Ὅπισθεν καὶ παραπλευρῶς τοῦ κτιρίου ἐκτείνεται ἡ αὐλὴ μὲ γῆπεδον ἐμβαδοῦ 4000 περίπου πηχέων περιλαμβάνον ἀνέτως ἐγκαταστάσεις μπάσκετ μπόλ, βόλεϋ μπόλ, ξυλοτέννις, πολυζύγων, ὁργάνων ἀναρρυχίσεως καὶ αἰωρήσεως, δύο σκάμματα κλπ. Ἡ ἐπίστρωσις τοῦ γηπέδου ἔγινε κατὰ τὸν τρόπον ἐπιστρώσεως τῶν γηπέδων τῶν μεγάλων γυμναστηρίων διὰ νὰ ἀποφεύγεται τὸ λίκνασμα τῶν ὑδάτων καὶ ἡ λάσπη κατὰ τὸν χειμῶνα ὡς καὶ ἡ σκόνη κατὰ τὸ καλοκαίρι. Ἐν συνε-

χεῖα ὑπάρχει ἀνθόκηπος καὶ ὁ σχολικὸς κήπος διηρημένος εἰς τμήματα ἀνάλογα πρὸς τὰς τάξεις πρὸς διδάσκονται φυτολογίαν καὶ κυρίως ἀσχολοῦνται μὲ τὴν καλλιέργειάν του.

5. **Διευτοργία.** Γνωρίζοντες ὅτι τὸ παιδαγωγικὸν σχολεῖον ἐργάζεται ματαίως ἐὰν δὲν ἐπιδιώξῃ νὰ περιορίσῃ εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς μὴ κατεβυνομένας ἐπιδράσεις πρὸς τὰς ἀσχοῦν τὰ διάφορα περιβάλλοντα μέσα εἰς τὰ ὁποῖα κινεῖται τὸ παιδί ἔξω ἀπὸ τὸ σχολεῖον, καθηυθύναμεν ἑτοίμους τὸν τρόπον λειτουργίας ὥστε τὸ παιδί νὰ στρέφεται διαρκῶς γύρω ἀπὸ τοὺς δύο κεντρικοὺς ἄξονας ἀγωγῆς: τὸ σπῖτι καὶ τὸ σχολεῖον.

6. Διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν μαθητῶν τὸ πρῶτον εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὸ σπῖτι, ἡ σχολὴ διαθέτει τρία ἰδιόκτητα αὐτοκίνητα: ἓνα μικρὸν 10 θέσεων, ἓνα 25 θέσεων καὶ ἓνα πρὸς, ὡς ἐκ τῆς εἰδικῆς κατασκευῆς του—εἶναι ἀμερικάνικον τύπου school bus—προορίζεται διὰ σχολικὴν χρῆσιν, 50 θέσεων. Τὰ παιδιὰ παραλαμβάνονται ἀπὸ τὰς πλησιεστάρας πρὸς τὸ σπῖτι τῶν στάσεις. Μὲ τὰ μέσα αὐτὰ διευκολύνεται σοβαρῶς τὸ ὅλον ἔργον μας. Ἐπιτυχάνομεν ἀκριβεῖαν εἰς τὴν ἀφίξιν τῶν παιδιῶν εἰς τὸ σχολεῖον, τὰ προφυλάσσομεν ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς ἀγοραίας μεταφορᾶς, ἀπαλλάσσομεν τοὺς γονεῖς, ἰδίᾳ τῶν μικροτέρων παιδιῶν, ἀπὸ τὴν ἀνάγκην νὰ τὰ συνοδεύουν εἰς τὸ σχολεῖον, διαβέτοντες πάντοτε ὡς συνοδοὺς διδασκάλους, καὶ πρὸ παντὸς, ἔχομεν μεγίστην εὐχέρεαν διὰ τὰς ποικίλως μετακινήσεις π. χ. ἐπισκέψεις ἐκδρομὰς κ. ἄ.

7. Τὸ σχολεῖον παρατείνει τὴν ἐργασίαν του μέχρι τὰς 5.30 μ. μ. διότι μετὰ τὴν λήξιν τῶν μαθημάτων καὶ τὴν μεσημβρινὴν ἀνάπαυσιν λειτουργεῖ ἀπογευματινὸν σπουδαστήριον, ὡς θὰ ἐκτεθῇ κατωτέρω. Πλέον τῶν 60 οἱ τῶν μαθητῶν παραμένουν τὸ ἀπόγευμα καὶ διὰ τοῦτο παραλαμβάνουν ἀπὸ τὸ σπῖτι καταλλήλως συσκευασμένον τὸ φαγητόν των μὲ τὰ προβλεπόμενα σκεύη ἐστίσεως.

Ὅταν φθάσουν εἰς τὸ σχολεῖον ἀποθέτουν τὸ φαγητόν των εἰς ἀτομικὰς θυρίδας τοῦ ἐστιατορίου ἀπ'

δπου τὸ παραλαβάνουν διὰ τὸ πρό-
γευμα καὶ τὸ γεῦμα.

8. Διὰ τὴν παρακολούθησιν τοῦ
παιδιοῦ κατὰ τὴν διημέρευσίν του
καὶ τὴν τήρησιν τοῦ ἡμερησίου προ-
γράμματος ἐργασίας ἐφημερεύουν
καθημερινῶς 4 καθηγηταὶ καὶ διδά-
σκαλοι καὶ 3 γυμνασταί, οἱ ὅποιοι
ἐποπτεύουν καὶ τὸ καθοδηγοῦν εἰς
τὸ παιχνίδι του κατὰ τὰς ἐλευθέρας
ῥάρας.

Ὅλον τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν
συνέρχεται εἰς τακτικὰς ἐβδομαδι-
αίς συνεδρίας. Διὰ τὴν ἀντιμετώ-
πισιν δὲ εἰδικῶν προβλημάτων (Σχο-
λικῆς ζωῆς, ἐσθῶν, προβλημάτων
κανονισμοῦ καὶ πειθαρχίας κ.τ.λ.)
συγκροτοῦνται μόνιμοι ἐπιτροπαὶ ἀπὸ
καθηγητὰς καὶ διδασκάλους ποὺ συ-
νέρχονται ἐπίσης εἰς τακτικὴν ἡμέ-
ραν τῆς ἐβδομάδος καὶ προωθοῦν
πρὸς τὴν λύσιν τὰ προβλήματα τῆς
ἀρμοδιότητός των.

Τὸ παιδί μέσα εἰς τὸ σχολικόν
κτίριον ἀναπνέει μίαν ἀληθῶς πολι-
τισμένην ἀτμόσφαιραν καὶ ζῇ εἰς
μίαν θαλαπωρὴν ἀγάπης καὶ ἐνδιαφέ-
ροντος πρὸς αὐτό.

Μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν αὐτὴν
ἡ «Ἀττικὴ Σχολή» ἐσφυρηλάτησε
κατὰ τὴν διετίαν τὸν τύπον τῆς ὡς
μικτοῦ σχολείου μετὰ ἐπιβαλλόμενα
γνωρίσματα τὸν ἀλληλοσεβασμὸν καὶ
τὴν ἀλληλοεκτίμησιν μεταξὺ τῶν ἀ-
γοριῶν καὶ τῶν κοριτσιῶν ποὺ χαρα-
κτηρίζουν τὴν συμβίωσιν εἰς τὴν οἰ-
κογένειαν. Τὰ προβλήματα τῆς συν-
εκπαιδεύσεως ἐνὸς συγχρονισμένου
σχολείου, πὸς δυσεπίλυτα ὄνταν τὸ
σχολεῖον παρατείνει τὴν ἡμερησίαν
ἐργασίαν του συνεχῶς μέχρι καὶ τοῦ
ἀπογεύματος εἰδομεν αὐτομάτως
λυόμενα μέσα εἰς τὸ γενικὸν πνεῦμα
ποῦ ἐκαλλιεργήθη ὡς θὰ ἀναπτυχθῇ
εἰς ἐπόμενα κεφάλαια. Εἰς τὴν τά-
ξιν, εἰς τὴν μελέτην, εἰς τὸ γήπεδον,
εἰς τὴν ἐκδρομὴν, εἰς τὸ μπάνιο ἐ-
κυριάρχησαν σχέσεις ἀδελφικῆς οἰ-
κειότητος καὶ ἱπποτισμοῦ.

9. Διατίθεται μόνιμος πολυπλη-
θὲς ὑπηρετικὸν προσωπικὸν διὰ τὴν
καθαριότητα. Τὸ περκετέρισμα τοῦ
δαπέδου γίνεται κάθε ἐβδομάδα.

Κατὰ τὰ διαλείμματα λειτουργεῖ
εἰς τὸ σχολεῖον καντίνα δπου τὸ
παιδί εὐρίσκει κουλούρια καὶ γλυκά
ἡγυγιμένης προελεύσεως ὡς καὶ
γραφικὴν ὕλην. Σημειώνομεν ἐδῶ
ὅτι ἡ σχολὴ ἐξετύπισεν εἰδικὸν τύ-
πον τετραδίων μετὰ ἄριστον χαρτί καὶ
εἰς τιμὰς φθηνότερας τῆς ἀγορᾶς.
Ἐπίσης τὸ ἴδιον πνεῦμα ἰσχύει προ-
κειμένου περὶ τῆς προμηθείας τῶν
διδακτικῶν βιβλίων κατὰ τὴν ἀ χὴν

τοῦ ἔτους. Προμηθεύεται ἡ σχολὴ
τὴν ἀνάλογον ποσότητα καὶ τὰ δια-
θέτει διὰ τῶν διδασκάλων εἰς τὰ
παιδιά.

Καὶ διὰ τὸ παιδικὸν βιβλίον ἐπρο-
νόησεν Ἰπάρχουν προθηκαὶ ἐκθέ-
σεως τῶν βιβλίων αὐτῶν καὶ μετὰ πα-
ραγγελίαν γίνεται ἡ ἀπ' εὐθείας προ-
μήθεια ἀπὸ τὸ βιβλιοπωλεῖον.

10. Μετὰ τὸ πέρας τῆς πρωΐνης
ἐργασίας τὰ παιδιὰ τρώγουν εἰς τὰς
τρεῖς αἰθούσας τοῦ ἐστιατορίου. Ἰ-
πάρχουν πάντοτε ἐπὶ τὰς διδασκα-
λαὶ καὶ καθηγηταί. Τὸ φαγητὸν ζε-
σταίνεται εἰς ἡλεκτρικὴν κουζίναν
καὶ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν βοη-
θεῖ εἰς τὴν καθαριότητα, νερὸ, κλπ.

Μέχρι τῆς 3 μ. μ. τὸ παιδί εὐρί-
σκεται εἰς τὴν αὐλὴν.

11. **Σπουδαστήριον.** Εἰς τὰς 3
μ. μ. ἀρχίζει ἡ μελέτη κατὰ τάξεις
μέχρι τῆς 5.30 μ.μ. Ἀποδίδομεν
μεγίστην σημασίαν εἰς τὸ σημεῖον
τοῦτο. Δὲν πρόκειται μόνον περὶ τοῦ
ἐλέγχου ποὺ ἀσκεῖται καὶ τῆς συ-
στηματικῆς παρακολούθησιν ἀπὸ
τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους
ἐπὶ τῆς μελέτης διὰ τὴν παρα-
σκευὴν τῶν μαθητῶν εἰς τὰ μαθή-
ματα τῆς ἐπομένης Ἡ προσφορὰ
εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα. Τὸ παιδί
τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου μανθάνει
εἰς ὅλας τὰς λεπτομερεῖας τὸ ἀτομι-
κῶς καὶ, δὲ τὰς μεγαλυτέρας τάξεις
τὸ ὁμαδικῶς ἐργάζεσθαι.

Ἡ ἀπογευματινὴ ἐργασία βοηθεῖ
τὸν διδάσκοντα νὰ ἀποκτήσῃ σαφε-
στέρα καὶ πλέον ολοκληρωμένην
εἰκὼνα τῶν μαθητῶν του. Ἡ συνδρο-
μὴ ποὺ παρέχει εἰς τὸ παιδί κατὰ
τὴν μελέτην του δὲν εἶναι ἡ ἀμελέ-
τητος καὶ θλαπτικὴ πολλῶν τοῦ
γονέως ἀλλὰ τέτοια ποὺ νὰ προάγῃ
τὴν αὐτενέργειαν καὶ πρωτοβουλίαν
του. Ἀπὸ τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ
Δημοτικοῦ μέχρι καὶ Γυμνασίου τὸ
σπουδαστήριον ἀποτελεῖ στενοτάτην
συνάρτησιν μετὰ τὴν πρωΐνην ἐργα-
σίαν ὡς θὰ ἀναλυθῇ εἰς τὸ οἰκεῖον
κεφάλαιον.

Δὲν ἀποβλέπομεν διὰ τοῦ σπουδα-
στηρίου εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ὑστερούν-
των διὰ τῆς παροχῆς προσθέτων
γνώσεων καὶ συμπληρώσεως τῶν
ἐλλείψεων ὡς παρενοχλήθη ὑπὸ τινων
γονέων ἀρχικῶς σκοπὸς τοῦ σπουδα-
στηρίου εἶναι νὰ ἐθίσῃ τὸν μαθητὴν
εἰς τὸ σύστημα, τὴν πειθαρχίαν καὶ
τὴν τεχνικὴν τῆς ὁμαδικῆς καὶ ἀτο-
μικῆς ἐργασίας, νὰ τὸν ὁδηγήσῃ καὶ
νὰ τὸν κατευθύνῃ εἰς τὴν μέθοδον
τῆς ἄρσεως τῶν δυσκολιῶν ποὺ συ-
ναντᾷ, δι' ἰδίων δυνάμεων, ἢ διὰ
τῶν δυνάμεων τῆς συνεργαζομένης

ὁμάδας καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ τὸν κατα-
στήσῃ ἱκανὸν νὰ ἀντιμετωπίζῃ μέ-
γος τοῦ τὰ κάθε εἴδους προβλήματα
τὰ ὁποῖα ἐκάστοτε θὰ τοῦ ἐμφανί-
ζωνται εἰς τὴν ζωὴν.

Β' Ἀγωγή τῆς γνώσεως

Ἡ Σχολὴ θέλει τὸν τρώφίμην
τῆς ἀπολύτως κάτοχον τοῦ κύκλου
τῶν γνώσεων ποὺ προβλέπει τὸ ἐ-
πίσημον πρόγραμμα. Συγχρόνως γί-
νεται ἀνάπτυξις, ἐπέκτασις καὶ συμ-
πληρώσις τῶν ἐγκυκλίων μαθημά-
των διὰ τῆς ἐνθαρρύνσεως τῶν ἐπ'
εὐκαιρίᾳ διδασκαλιῶν, ὁμιλιῶν, ἐ-
λευθέρων ἀνακρινώσεων κ.τ.τ.

Ἐδῶ ἡ προσπάθειά μας κατέτει-
νεν ἵνα, τὰς γνώσεις, διὰ τοῦ τρό-
που παροχῆς των εἰς τὸ παιδί, κα-
ταστήσωμεν ὅχι αὐτοσκοπὸν μόνον,
ἀλλὰ συντελεστικὰς εἰς τὴν ἐμφάνι-
σιν καὶ ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν ψυχι-
κῶν ἰδιοτήτων ποὺ συγκροτοῦν τὴν
προσωπικότητα ὅπως τὴν θέλει ὁ
σύγχρονος σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς.

Βεβαίως ἡ διετίς δὲν ἤρκεσε διὰ
νὰ ὑπερῶμεν τὸ στάδιον τῆς ἀνι-
χνεύσεως τῶν καταλλήλων μορφῶν,
τῶν συζητήσεων καὶ τῶν δισταγ-
μῶν, τῶν ὑπανχωρήσεων ἀκόμα
ἀπὸ μορφῆς ποὺ ἡ λυδία λίθος τῆς
ἐφαρμογῆς ἔκρινε ἀκαταλλήλους
καὶ ἀγόνους.

Ἡ ἐργασία μας εἰς τὸν τομέα τοῦ
τον ἐστηρίχθη ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἀξιω-
ματικῶν ἀρχῶν :

1. **Ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν δι-
δάσκοντα.** Οὗτος ἐλεύθερος καὶ ἀ-
νεπὶ βλήτος ἀπὸ ἀκαίρους παρεμβά-
σεις, μετὰ ὁδηγὸν τὴν συναίσθησιν
τῆς ἀποστολῆς του καὶ τὴν πείραν
τῶν συναδελφῶν του ποὺ ἀπεκόμι-
ζεν ἀπὸ τὰς ἐβδομαδιαίας παιδαγω-
γικὰς συνεδρίας, κατεγίνετο μετὰ τὸ
ἔργον του. Περὶ πολλοῦ εἶχε πάν-
τοτε ἡ σχολὴ τὸν σεβασμὸν καὶ
τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ διδασκάλου,
πρᾶγμα ποὺ ἐπέτρεπε νὰ διασταυ-
ρῶνται πολὺ συχνὰ πολλὰ πρω-
τότυποι ἰδέαι καὶ ἀπόπειραι ποὺ
τείνουν νὰ ἀποκρυσταλλώσων καὶ
νὰ ἐμπεδώσων μίαν περὶ τὴν δι-
δακτικὴν.

2. **Ἡ αὐτενέργεια κατὰ τὴν
πρόσκτησιν τῶν γνώσεων** Ἀφε-
τηρίκα ὑπῆρξε τὸ νὰ κυριαρχῇ κατὰ
τὴν ἐργασίαν τῆς τάξεως τὸ παιδί
ἐλευθέρως ἐργαζόμενον καὶ μανθά-
νον. Εἶναι γνωστὰ αἱ δυσκολίαι
καὶ οἱ κίνδυνοι.

(Συνεχίζεται)

Ο ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Μιά χαρά είναι τώρα τελευταία ο Ταχυδρόμος! Ο Σταύρος με τό καινούργιο ηλίκιο και τη καινούργια κόκκινη σάκκα. Γι' αυτό και πού είχε πολὺν καιρό νά τὸν δοῦνε ἡ ὑποδοχή πού τοῦ κάμανε τὰ κοπέλια τοῦ Φονὲ ἦταν ἀπὸ τὸ ἀσυνήθιστες. "Αλλὰ τοῦ λένε συγχαρητήρια γιατί ξαναδιορίστηκε καὶ ἄλλα θαυμάζουν τὴ κόκκινη σάκκα καὶ τὸ μεγαλύτερο ὁ Μάρκος πού ἦτανε τσαγγαρούδικο λέει στ' ἄλλα πὼς ἴσια ἴσια βγάζει δύο ζευγάρια ἄρβυλες.

Καὶ ὁ Σταύρος σκέπτεται «κα κὸ σκοπὸ χουνε τὰ κοπέλια μὰ αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν θὰ τὴ βάψουνε. "Ἐχει συμφωνήσει με τὸ Μαστροσίμο τὴ τρίτῃ πού δὲν ἔχει πορεῖα νὰ τὴν κόψουνε καὶ νὰ τοῦ κάμη μιὰ μουζάκοσι στὰ στιβάνια. Καὶ τὰ γράμματα; "Ἐχει κείνος μιὰ παλιὰ ποιὸς ξέρει ἀπὸ πού οἰκονομῇ καὶ βάνει μέσα τὰ γράμματα καὶ τὴ κλῆσεις, τὰ δὲ συστημένα τὰ βάνει στὸ σακκοῦλι καὶ γιὰ μεγαλύτερα ἀσφάλεια καὶ γιατί πρέπει νὰ τόνε ρίξῃ καὶ αὐτὸς μιὰ ματιά.

Αὐτὰ τὰ συστημένα ἦτανε αἰτία καὶ τὸν εἶχαν λυώσει ἀπὸ Ταχυδρόμο καὶ ἔκανε χρόνια πολλὰ ἔξω ἀπὸ τὰ πράματα γιὰ τί χάθηκαν πέντε ἔξη συστημένα με διακόσια δολλάρια.

Στὸ καιρὸ βέβαια αὐτὸ πού τὸν εἶχανε σκολάσει δὲ πείνα σὲ γιατί ἦτανε ἄξιος. "Ἐκανε τὸ μαντραμπάζι καὶ πουλοῦσε λαχανικά, μαστραπάδες, πιργιὰλια καὶ σταφύλια ἀκόμη ἔπερνε δὲ γιὰ εὐκολία τοῦ κόσμου καὶ τὸ λάδι. "Ἡ δουλειὰ αὐτὴ δὲν ἦταν ἄσχημη γιατί καὶ κέρδη ἄφηνε καὶ συναλίκι εἶχε πολὺ με τὴ χηράδες πού τόσο πολὺ τοῦ μάχουντονε.

Ὅσοτόσο εἶναι πολὺ ὑποχρεωτικὸς καὶ τὼνέ λέει πότες ἔχει πταιοματοδικεῖο καὶ πότε μονομελὲς καὶ πολλὰς φορὲς προθυμοποιεῖται νὰ τοῖ πάη στὸ δικαστήριον καὶ τὼνέ ὁρμηγεύει σοῦλο τὸ δρόμο τί νὰ ποῦνε καὶ πὼς νὰ διάξουνε.

Μιά φορὰ τὸν εἶδαν νὰ σέρνῃ 5—6 χηράδες καὶ νὰ τοῖ πη

γαίνει στοῦ Βάμου καὶ αὐτὸς μπροστὰ μπροστὰ σὰν τὸν κόκορα νὰ καμωρῶνῃ καὶ δεῖ διαν ἦσαν κοντὰνὰ μπουὺν στὸ χωργιὸ νὰ τόνε λέει νὰ ται..... σένα γύρω πού τὼν ἔδειξε γιατί στοῦ Βάμου δὲν μπαντίζει γι' αὐτὴ τὴ δουλειά.

Κεῖνο τὸ χρόνο εἶχε συνεταρισθῇ με τὸν Τσουποστελιαῖο γιὰ περισσότερη ἀσφάλεια καὶ γιὰ συντροφιά καὶ κουβαλοῦσε σταφύλια στὰ Ρεθεμιώτικα ἀπὸ τὸ Μπρονιερίτικο κάμπο πού ψιμοκρατοῦν 2—3 φορὲς τὴ βδομάδα καὶ ἡ δουλειὰ πάει ρολόι.

Ὅσοτόσο μιὰ μέρα φορτώσαν καὶ ἄλλοι ἀγωγιάτες καὶ ἡ δουλειὰ δὲν θὰ ἔχῃ ψωμί κατὰ τὴ γνώμη του. Γι' αὐτὸ ἀποφάσισαν νὰ μὴ πάνε στὰ Ρεθεμιώτικα μόνον νὰ πάνε στὰ κοντινὰ χωργιὰ πού καὶ κειὰ εἶναι ἀποκαμωμένα τὰ σταφύλια καὶ εἶναι λοδὰ καὶ κοντὰ καὶ θὰ ξεκουραστοῦν μιὰ μέρα.

Τοῦ Σταμάτη ἔτυχε ὁ κλήρος νὰ πάη στὸ Φονὲ καὶ εἶναι εὐχαριστημένος γιατί καὶ κοντὰ εἶναι καὶ ὁ δρόμος εἶναι καλός.

Λίγο πλεῖο πάνω ἀπὸ τὸν ἀμαξωτὸ δρόμο καθὼς πέρνομε τὴ διακλάδωσι πού πάει στὸ χωργιὸ, ἐκεῖ πού εἶναι οἱ λόφοι καὶ δλα τὰ βοσκαρούδικα βόσκουν τὰ ἔχνη των τὸ κολατὸ ἀπάντηξε 2—3 ἀπ' αὐτὰ πού παίζαν μέσα στὸ δρόμο καὶ ζευγαρεύουνε σταφύλια ἐπίμονα ἐνὼ κρεμμουνται ἀπὸ τὴς κοφίνες καὶ δὲν ἀφήνην τὸ γάϊδαρο νὰ προχωρήσῃ, μὰ αὐτὸς ἄρνειται γιατί τ' ἀγόρασε καὶ δὲν ἔχει διάθεση νὰ τὰ πουλήσῃ τζάμπα.

Ὁ μεγαλύτερος ἀπ' δλα πού τὸν λέγανε Κωνσταντῇ ἔδωσε τότε τὸ σύνθημα: ἸΧαί—χού! στὰ σταφύλια καὶ δύο διπλοσφυρές. Σὲ πέντε λεπτά σὰν κουροῦνες κατρακυλοῦσανε τὰ βοσκαρούδικα ἀπὸ τοὺς λόφους καὶ ὁ Σταμάτης εἶχε ξεπουλήσει καὶ με τὴς κοφίνες ἄδειες γύρισε πίσω, στοὺς δὲ διαβάτες πού τὸν ρωτοῦσαν κάτι γρήγορα ξεπούλησε Σταμάτη ἀπαν

τοῦσε χωρὶς νὰ χάσῃ τὸ κέφι του:

"Ἀς εἶναι καλὰ τὰ κοπέλια καὶ ἄς πουλήσαμε χωρὶς λεπτα.

* * *
"Ἦτανε λαδομαζώματα καὶ ὅλος ὁ κόσμος ὁ θηλυκὸς πρὸ παντὸς εἶναι στὰ χωράφια καὶ στὰ λυόφυτα καὶ παραπέρνεται ὁ τόπος ἀπὸ τὴς φωνῆς καὶ τὰ τραγοῦδα.

Πέρα κατὰ τὸν ἄσπρουγα μιὰ καπελιά τραγοῦδα:

Σὰν ἀποκάμουν οἱ ἐληγὲς ἴντα

[δουλειὰ θὰ ὀρίσκω

Νὰ πέρνω τὸ καλάθι μου νᾶρχω

[νὰ σὲ ὀρίσκω

Καὶ ἀπὸ τὰ Ἐωπολιανὰ ἔρχεται ὡς ἀπάντησι ἀπὸ τὸνα βοσκαρούδικος:

Σὰν ἀποκάμουν οἱ ἐληγὲς καὶ φεύ

[γουν οἱ μαζωκτρες

ἄσεροπελέκι καὶ φωτιά στὴ μα-

[ζωκτρῶ τοῖ πόρτες

Ὁ Σταμάτης χαμωχτὸς με κόκκινη μουζάκωσι πάει ληόφυτα ληόφυτα καὶ τραγοῦδε καὶ σφυρίζει καὶ ὅποιος τὸν ρωτᾷ τί κάνουνε οἱ χηράδες τοῦ ἀπαντᾷ πὼς τὸ πρᾶμα εἶναι ὅξω αὐτὴ τὴν ἐποχὴ καὶ ὅποιος εἶναι ἄξιος τρώει. Μιὰ κοπελιά τώρα τραγοῦδα στὸ κάμπο πού μαζεύει με τὴ χήρα μάννα της:

"Ἀχ! καυμένη μάννα μου γιατί [δὲν με παντρεύεις

"Εσύ χεῖς καὶ πορεύεσαι καὶ μένα [δὲν πιστεύεις

καὶ δόστου καὶ ραβδίζει ἀλύπητα τὴν ἐληγὰ.

Καὶ ὁ Σταύρος πού κάτι ξέρει καὶ αὐτὸς ἀπαντᾷ:

"Ἔτσι κιόλας εἶναι μὰ ἡ ἐληγὰ ἴντα φταίει:

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τῶν τομέων, ὅπως μᾶς ἀποστείλωσι τὸ ταχύτερον τὰς συνδρομὰς των, ἢ τὰς εἰσπράξεις καθόσον μόνον ἐξ αὐτῶν ἀντιμετωπίζονται αἱ δαπάναι τοῦ περιοδικοῦ.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΤΩΝ 1909-1949

*Από το βιβλίο του κ. Α. ΤΑΣΟΛΑΜΠΡΟΥ

4ον

Τελείως ανεκάρτητα από αυτά τα μέσα και τα αίτια φτάνει να πιστεύει μια μερίδα Ελλήνων πως ή συμμαχία με το ένα ή με το άλλο ξένο κράτος θα εξασφαλίσει την ανεξαρτησία και την προκοπή της πατρίδας του, για να θεωρεί τους πολιτικούς του αντιπάλους που ακολουθούν τον αντίθετο δρόμο, αλληθιγούς και πραγματικούς προδότες. Και αυτό είναι πολύ φυσικό γιατί ποτέ δεν πέρασε από το μυαλό των Ελλήνων η ιδέα να πει στους ξένους: "Εμπάτε. Και γι' αυτό ακριβώς νομίζουμε οι μισοί Έλληνες τους άλλους μισούς προδότες, έπειδή β-λοι είναι πατριώτες.

Αλλά δεν υπάρχει πιά επικίνδυνη πληγή, δεν υπάρχει χειρότερος κίνδυνος από μια τέτοια διαίρεση γιατί τίποτα δεν μπορεί να την γεφυρώσει. Τον περασμένο πόλεμο γλυτώσαμε χάρις στη μεγαλοφυΐα του Βενιζέλου και τις διαφορετικές συνθήκες του πολέμου που ήταν τότε πολύ λιγότερο ολοκληρωτικός παρά σήμερα. Αλλά αν μας έβρισκε σε τέτοια κατάσταση νέος πόλεμος των Μεγάλων, θα είμαστε χαμένοι. Περιφρονήμενοι απ' όλους, δεν θα μας έμενε τίποτ' άλλο παρά να αλληλοσφαζόμαστε με μανία, χρησιμοποιώντας για τους φίλους, ακίνδυνους για τους εχθρούς.

Ευτυχώς για την Ελλάδα, το ΚΚΕ διάστηκε ν' αποκαλύψει τους πραγματικούς σκοπούς του. Το γεγονός αυτό από τη μια μεριά, κι οι αποκαλύπτει αξιώσεις των Σέρβων και των Βουλγάρων από την άλλη, καθώς και η στάση της Ρωσίας, στάση που θυμίζει τόσο καταπληκτικά τις μεθόδους του Χίτλερ στα χρόνια που προηγήθηκαν του τελευταίου πολέμου, έξασφονίζου-με γοργά ρυθμό το διχασμό μας στην εξωτερική πολιτική. Τελικά θα παραμείνουμε ρωσόφιλοι μόνο οι φανατικοί κομμουνιστές. Ακόμα και μέσα σ' αυτούς θα δημιουργηθούν φράξιες αντίθετες. Οι καταστροφές και οι θυσίες του σημερινού πολέμου έναντιών της ανταρσίας, είναι το τίμημα του λυτρωμού μας από αυτό το αίτιο του διχασμού. Τίμημα που όσο και να είναι βαρύ, είναι φτηνό αν σκεφτού-

με τη μελλοντική καταστροφή που θα πεθαίναμε. Καταστροφή αυτή τη φορά ανεπανόρθωτη.

Αλλά αν το αίτιο του διχασμού πάει να λείψει, αν το βλήμα κοντεύει να βγει από την πληγή, όμως η πληγή δεν θα κλείσει εύκολα μόνη της. Και η γιατριά εξαρτάται τώρα πολύ περισσότερο από μας τους δεξιούς, παρά από τους αριστερούς αυτούς που σήμερα βλέπουμε τον σλαβικό κίνδυνο που απειλεί την πατρίδα μας. Θα βρεθούμε σε λίγο, άρχισαμε κιόλας να δρισκόμαστε από μιάν άποψη, στη θέση των βενιζελικών το 1918 και των αντιβενιζελικών μετά την 1ην Νοεμβρίου. Από μας εξαρτάται να μην ξαναπέσουμε στο παλιό σφάλμα, να μη νομίζουμε πως έμεις μονάχα είμαστε πατριώτες και βλοι οι αντίθετοι προδότες, μόνο να νοιώσουμε πως όσοι αριστεροί είναι σύμφωνοι μαζί μας στην εξωτερική πολιτική, είναι το ίδιο με μας, είναι καλλίτεροι από μας, γιατί δέχονται την Πατρίδα πάνω από τα κοινωνικά τους φρονήματα, ενώ έμεις δεν βρισκόμαστε σε τέτοιο δίλημμα. Να καταλάβουμε ακόμα πως οι αριστεροί δεν μπορούν να γίνουν δεξί ί, και πως είτε μας άρέσουν είτε δεν μας άρεσουν οι κοινωνικές τους αντιλήψεις, έχουνε κάθε δικαίωμα να επιδιώξουν την πραγμάτωση των ιδεών τους με δημοκρατικούς πολιτικούς άγώνες.

Αλλά και οι αριστεροί πρέπει να καταβάλουν για την εξέλιξη του διχασμού και κόπο και θυσίες. Στον Έλληνα πολλές φορές φαίνεται ελαφρότερη ή θυσία του αίματος από την θυσία του έγωισμού. Αλλά τέτοια θυσία χρειάζεται τώρα για τί σ' αυτή την εποχή είναι άναποφευκτο να πληνάζει πάνω από κάθε αριστερό ή υποψία πως συμπαθεί τους Βολγάρους, το Ναζιχριόδη και την Μόσχα. Και όσοι απ' τους αριστερούς είναι μορφωμένοι και αισθάνονται μέσα τους ήγαιτικές ικανότητες, να καταλάβουν πως έχουν καθήκον και υποχρέωση να δώσουν πολιτική έκφραση σε ός πόθος και τα αίτήματα των πατριωτών όμοφρόνων τους γιατί μόνο έτσι θα μωρέσουν να τραβήξουν τους όμοιόδεάτες τους όρι ο τ ι κ ά από τους κομμουνιστές, που στο φανατι-

σμό της ιδεολογίας των δεν δίστασαν να γίνουν όργανα των εχθρών της Πατρίδας.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΔΕΞΙΟΥΣ

Η ΣΧΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η παληές εσωτερικές διαφορές: ή νομιμότητα και το καθεστωτικό.—Ο δήθεν βαθύτερος σύνδεσμος μεταξύ εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής

Τα παρχάνα είναι μια περίληψη ενός βιβλίου που σκόπευα να γράψω. Αλλά έπειδή πέρου που είχα εκδώσει ένα άλλο, πολλοί μου διατύπωναν άπριες για πράματα που νόμιζα πως τα είχα ξεδιαλύνει, προτίμησα αυτή τη φορά να συζητήσω πρώτα το θέμα με τους γνωστούς μου. Και μου φαίνεται πως δεν είχα άδικο γιατί όταν το πρώτο διάβασα σε λίγους φίλους, ό ένας τους μόλις τελείωσα με άποπήρε άσχημα.

—Δεν θάσαι με τα καλά σου, μυ λέει. Εμείς λέμε αυτή τη φορά να γλυτώσουμε μια και καλή απ' τους αριστερούς, και ού ζητάς να οργανωθουν σε κόμμα μη τυχόν και χαθεί ή ιδεολογία τους. Να οργανωθουν, για να νάνι δηλαδή έτσι στήν πρώτη ευκαιρία να ενισχυθουν ξανά με τους κομμουνιστές και να μας καθαλήσουν. Έπειτα όλη αυτή ή ιστορική άνασκόπηση που κάνεις, δεν λέει τίποτα. Δεν είναι ή μονοπωλίηση του πατριωτισμού, καθώς τη λές, ή αίτία για ό,τι πάθαμε. Η αίτία είναι που μάθαμε να μη σεβόμαστε ούτε νά μους ούτε τίποτα και να κάνωμε όλη την ώρα στάσεις, κινήματα και επαναστάσεις. Ο Βενιζέλος ήτανε δυνατό μυαλό, δεν αντιλέγω, αλλά αυτό το κακό, αυτός μας τώφερε. Αυτός έδωκε ύργησε αυτή τη γενιά από τους ταρχίτες, και από τότε δεν μπορούμε να ίδωμε Θεού πρόσωπο. Όλοι αυτοί που πήγαν με τους κομμουνιστές, κύτταξέ τους από κο τά, και θά δεις πως είναι βλοι τους παληοί βενιζελονηματαίς.

Πρίν προφτάσω ν' άπαντήσω έπε νέβηκε άμέσως ένας άλλος παληός βενιζελικός.

(Ακολουθεί)

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΠΙ-
ΣΚΟΠΗΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Είναι άξιοι ιδιαιτέρως συγχαρητηρίων οι κάτοικοι Ἐπισκοπῆς Ρεθύμνης διὰ τὴν ἐξαίρεταν προσπάθειάν των τὴν ὁποίαν ἀνέλαβον, τῆς ἀποπερατώσεως λαμπροτάτου ναοῦ εἰς τὸ χωρίον τῶν. Μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἱερέα των αἰδεσιμώτατον κ. Ν. Πετράκη, ἤρχισαν δι' ἐράνων μεταξὺ τῶν χωρικῶν καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας, ἄνευ οὐδεμίας ἐξωθεν ἐνισχύσεως, ἕνα τεράστιον ἔργον. Ἐχουν συγκεντρώσει ἤδη περὶ τὰ 100.000.000, ὅλοι δὲ οἱ κάτοικοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες προσέρχονται μὲ ἐνθουσιασμόν καὶ ἐργάζονται ἐκ περιτροπῆς, ἀνέλαβον δὲ διὰ τῶν ζώων των τὴν μεταφορὰν τῶν ὀλικῶν καθορίσαντες πόσα φορτὰ πρέπει νὰ μεταφέρῃ διὰ τῶν ζώων των καθε οἰκογένεια. Ἐπίσης προσεφέρθη ὁ ἐργολάβος κατασκευῆς τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων Φουντάνης νὰ τοὺς συνδράμῃ διαθέτων ξυλοτύπους διὰ τὰ μετὰ τῆς στέγης τῆς ἐκκλήσεως.

Εἶναι χαρακτηριστικὸν πόσα μεγάλα πράγματα μπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ ἡ ὁμόθυμος θέλησις ἑνὸς χωριοῦ ὁλοκλήρου καὶ θέλομεν νὰ τὸνίσωμεν τὸ γεγονός διὰ καὶ εἰς ἄλλα χωριά τῆς Κρήτης ἤρχισαν παρόμοια σημαντικὰ ἔργα. Διότι τοῦτο ἀποδεικνύει πόση μεγάλη ζωτικότης ὑπάρχει στὸν ὑπέροχο λαὸ μας, ἐφ' ὅσον ἀκόμα δὲν παρήλθε ἡ μεγάλη φουρτοῦνα κι' ἡ συμφορὰ κι' ὅμως χωρὶς καμμιά καθυστέρηση ῥίχτηκε πάραυτα στὸν ἀγῶνα διὰ τὸ μεγαλειῶδες ἔργον τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀναδημιουργίας.

Βεβαίως ἡ ἀνέγερσις ἑνὸς ναοῦ δὲν εἶναι ἔργον παρὰγωνικόν, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς τοῦτο ἐγκεῖται ἔτι περισσότερον ἡ ἀξία τοῦ ἔργου τοῦτου. Διότι ἀποδεικνύει μὴ θαθεῖα ψυχικὴ ἀναγέννησις ἡ ὁποία συντελεῖται εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ μας, μετὰ τὴν συμφορὰν καὶ τὴν δοκιμασίαν τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἀπὸ τὰς δυνάμεις τῆς βίας καὶ τοῦ ὀλισμοῦ.

Συγχαίρομεν καὶ πάλιν τοὺς ἐξαίρετους τούτους κατοίκους καὶ συνηγοροῦμεν θερμότατα ὅπως περᾶσθε θῇ καθε ἐνίσχυσις, ἰδιαιτέρως εἰς ξυλείαν ὑπὸ τοῦ κράτους.

Διότι δὲν θὰ πρέπει ν' ἀπουσιάσῃ ἀπὸ τὸ εὐγενὲς καὶ ὑπέροχον

τοῦτο ἔργον ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἔπρεπεν νὰ τὸ ἔχῃ ἀρχίῃ. Τὸ κράτος.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΑΥ-
ΡΩΝΙΤΗ—ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑ

Παρά τὰς γενομένας τελευταίας ἐπισκευὰς καὶ συντηρήσεις τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ δυστυχῶς ἡ κατάστασις τῆς εἰς μεμονωμένα σημεία—τὰ πιδ κρύσιμα—εἶναι τόσον ἀθλία, ὥστε νὰ ὑφίσταται ἄμεσος κίνδυνος διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας καὶ ἐπισυμβάσεως ἀτυχημάτων.

Κατὰ πρῶτον εἰς τὸ τμήμα ἐναντι τοῦ χωρίου Ταυρωνίτη αὕτη ἔχει ὑποσκαφῇ εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε εἶναι ζήτημα ἂν συνυπελαί τούτου κατὰ τὸν χειμῶνα δὲν καταρρεύσῃ ἡ ὁδὸς καθ' ὅλον τὸ πλάτος διακοπτομένης τῆς συγκοινωνίας. Εἶναι σοβαρότατον σφάλμα ἡ μὴ τοποθέτησις κατὰ μήκος τῆς ὁδοῦ εἰς τὸν πόδα τοῦ πρηνοῦς ἐντὸς τῆς κοίτης τοῦ Ταυρωνίτη, συρματοσάκκων ἀναλόγου μήκους, ὥστε νὰ προστατεύσουν τὸν δρόμον ἀπὸ ἄμεσον ὑποσκαφῆν. Διότι ναὶ μὲν ἡ τοποθέτησις καθέτως πρὸς τὴν ὁχθὴν—καὶ τὴν ὁδὸν—συρματοσάκκων καθιστὰ δυνατόν μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου τὴν ἐναπόθεσιν φερτῶν ὕλων καὶ τὸ μπάζωμα ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι ἀρχικῶς τὸ στροβιλιζόμενον μεταξὺ τῶν καθέτων πρὸς τὴν ὁχθὴν συρματοσάκκων νερὸ ὑποσκάπτει τὴν ὁχθὴν ὅταν εἶναι γαιώδης, εἰς τὴν προκειμένην δὲ περίπτωσιν δημιουργεῖ ἀμέσους κινδύνους. Ἐν πάσει δὲ περιπτώσει θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ νὰ λάβουν ἐγκαίρως τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα.

Ἔτερα δύο ἐπίσης σημεία τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Κακοπέτρου καὶ τῆς περιοχῆς Ἀναβος εὐρίσκονται εἰς πολὺ κακὰ χάλια. Ἐκεῖ οἱ λάσπες κοντεῦναι νὰ κρύψουν τοὺς τροχοὺς τῶν αὐτοκινήτων καὶ νὰ καταστήσουν ἀδύνατον τὴν διάβασιν.

Δὲν νομίζομεν διὰ τὸ ζήτημα εἶναι ἄλυτον καὶ διὰ μὲ λίγο περισσότερο ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων δὲν θὰ μπορῇ τὸ κακὸ νὰ θεραπευθῇ.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΒΟΥΤΑ

Ἡ κοινότης Βουτᾶ Σελίνου ἔχει σοβαρότατα ζητήματα. Ἐχει σχολεῖον ἡμιτελὲς ἀπὸ προπολεμικῶς, τὸ ὁποῖον κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ, διότι οὐτε κουφώματα οὔτε πατώματα οὔτε ὀροφὴ ἔχει κι' ἔτοι κινδυνεύει ὁλόκληρος ἡ κεραμοσκεπὴς στέγη νὰ παρασυρθῇ ὑπὸ τῶν ἀνέμων. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ παιδιὰ στεγάζονται εἰς ἕνα ἀθλιέστατον δωμάτιον γεγονός πολὺ δυσάρεστον, διότι καὶ κινδύνους ὕψους δημιουργεῖ τοῦτο διὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ τόσα ἔξοδα τὰ ὁποῖα ἔγιναν μέχρι σήμερον διὰ τὸ σχολεῖον παραμένουν ἄχρηστα καὶ καταστρέφονται ἐφ' ὅσον παραμένει ἡμιτελὲς τὸ σχολεῖον.

Ἄλλο ζήτημα τῆς κοινότητος εἶναι ἡ ἀρδευσις. Ἀφθονα κι' ἀνεκμετάλλεута νερά. Χρειάζεται μία σοβαρὰ ἐνίσχυσις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀρδευτικῶν ἔργων ὥστε ν' ἀξιοποιηθῇ οὐσιώτικη περιοχὴ.

Ἐπίσης τὸ ζήτημα τῆς ὕδρευσεως τῶν κατοικῶν παραμένει ἄλυτον. Εἶχον προπολεμικῶς κατασκευάσει ὕδραγωγεῖον, ἀλλὰ τοῦτο οὔτε λειτουργεῖ καλὰ, οὔτε διετηρήθη, ἤδη δὲ αἱ σωληνώσεις του ἔχουν πλήρως καταστραφῇ.

Τέλος τὸ κυριώτερον ἴσως ζήτημα τῆς κοινότητος εἶναι ἡ ὀδικὴ σύνδεσις ταύτης, ἥτοι ἀφ' ἑνὸς ἡ ἀποπεράτωσις τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἡ ὁποία σήμερον φθάνει μέχρι τὸν οἰκισμόν Τσιοκινὰ ἀπέχοντα 2.500 χιλμ. ἀπὸ τὸν Βουτᾶ καὶ διὰ τῆς ὁποίας μέσῳ Στροβλῶν θὰ συνδεθῇ μετὰ τὰ Χανιά, κι' ἀφ' ἐτέρου ἡ διάνοιξις τῆς ὁδοῦ Βουτᾶ—Παλαιόχωρας. Διὰ τὴν πρώτην ἡδη οἱ κάτοικοι ἔχουν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας συγκεντρώσει ἀρκετὰ χρήματα διὰ τὴν διάνοξιν τῆς διὰ μηχανικοῦ ἐκκαφέως (μπουλτόζης), διὰ δὲ τὴν δευτέραν ἤδη καταβάλλονται αἱ δέουσαι ἐνέργειαι.

Φρονοῦμεν πάντως διὰ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἐνδιαφερθῶν ζωηρῶς οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν παρημελημένην μέχρι σήμερον αὐτὴν περιοχὴν.